

1. சொற்றொடர் அமைப்பு

* சொற்கள் தொடர்ந்து அமையும் அமைப்பைச் சொற்றொடர் என்பர். சொல்லியலில் சொற்களைப் பகுக்க, சொற்கள் தொடராக நின்றலைச் சொற்றொடரில் காண்கிறோம். சொற்கள் காலப் போக்கில் மாறு, சொற் பொருளும் மாறுவதைக் காண்கிறோம். சொற்கள் காலப் போக்கில் மாறு, சொற் பொருளும் மாறுவதைக் காண்கிறோம், ஆனால், சொற்றொடர் அமைப்பில் பெரும் மாறுபாட்டைக் காண முடியாது. சொற்றொடரமைப்பே ஒரு மொழியில் தனிச்சிறப்பைக் காட்டவல்லதாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் அமைகின்ற பல்வேறு சொற்களிடையே காணப்படுகின்ற இலக்கணத்தொடர்புகளையும் பொருள் தொடர்புகளையும் நன்கு அறிகிறோம். தொடரியல் ஆராய்ச்சியின் வரலாற்றை நோக்கின் மூன்று நிலைகளை நாம் காணலாம்.

- (i) தொல்காப்பியர், நன்னூலார் போன்ற மரபு இலக்கண ஆசிரியர்கள் (Traditional grammarians) சொற்றொடர் அமைப்பை ஆராய்ந்த நிலையை முதல் நிலையாகக் கொள்ளலாம்
- (ii) அமைப்பு மொழியியல் (Structural Linguistics) வளர்ந்த நிலையில், தொடரியலைப்பற்றி ஆராயவேண்டுமென எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதனால் சில கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் வழி ஏற்பட்டது. அதனால் சில கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் வழி முறைகளும் உருவாயின. இந்நிலையில்தான் அண்மை உறுப்பு பிரிப்புமுறை (Immediate Constituent Analysis) தோன்றியது இதனை இரண்டாவது நிலையாகக் கருதலாம்.
- (iii) 1950 ம் ஆண்டையொட்டிய காலப் பகுதியில் மாற்றிலக்கணம் (Transformation grammar) என்ற கொள்கை உருவாயிற்று. தொடரியல் பற்றி ஆராய்ந்த கொள்கைகளுள் மாற்றிலக்கணக் கொள்கையே மிகச் சிறந்ததாக இன்று கருதப்படுகின்றது. தொடரியலைப் புதியதொரு நிலையில் ஆராய்ந்த இந்நிலையை மூன்றாவது நிலையாகக் கருதலாம்.

மரபு இலக்கணங்களும் தொடரியலும்:

* தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தை ஆராய்ந்து நோக்கின், தொடரியல் கருத்துக்களும் நுட்பங்களும் உள்ளமை தெரிய வரும் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல் போன்ற இயல்களில் காணப்படும் பல நூற்பாக்கள் இவ்வண்மையைச் சுட்டிக் காட்டுவனவாக உள்ளன. கிளவியாக்கத்திலுள்ள அறுபத்தொரு நூற்பாக்களில் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்டவை தொடரியல் விளக்கத்தையே அளிக்கின்றன. கிளவியாக்கம் என்ற தொடரே பல கிளவிகளால் அதாவது பல சொற்களால் ஆக்கப்படும் தொடர், வாக்கியம் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசுவது எனப் பொருள்படும். இவ்வதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட ஒன்பது ஒத்தினுள்ளும் முதற் பொருள் சொல்லினது தொடர்ச்சியென்றவாறு சொற்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து பொருள் மேலாக நிலைமையைக் கிளவியாக்கம் என்றார் தெய்வச்சிலையார் சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களும் இவ்வியல் தொடர் ஒற்றுமை இயைபு, (Concord) பற்றிக் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வியலின்கண் எழுவாய் பயனிலை (494) பெயரடை - பெயர் (506,509) போன்றவற்றில் காணப்படும் இயைபு (504,511,521) வாக்கியங்களில் காணப்படும் பல்வேறு சொற்களின் முறைவைப்பு, இரு வாக்கியங்கள் இணையும் போது ஏற்படும் மாற்றங்கள் போன்றவை காணப்படுகின்றன. வேற்றுமை இயலில் வேற்றுமையை எட்டாகப் பிரித்து அவற்றின் உருபுகளைக் கூறிச் செல்லும் ஆசிரியர், அவ்வேற்றுமைகள் எத்தகைய வினைச் சொற்களை ஏற்று நிற்கும் என்பதையும் கூறுவது தொடரியல் விளக்கத்தைக் காட்டுவதாக உள்ளது. முதல் வேற்றுமையினை எழுவாய் வேற்றுமையென்றும் அவ்வெழுவாயாகப் பெயர்ச் சொல்லே அமையும் என்றும் கூறிச் செல்கின்றார் நன்னூலார் அப்பெயர்ச் சொல் எழுவாயாக அமைய, அதன் பயனிலையாக வினைச்சொல்லோ, பெயர்ச் சொல்லோ வினைச்சொல்லோ வந்ததையும் என எல்லா மரபு இலக்கணங்களும் கூறுகின்றன. தமிழ் வாக்கியத்திற்கு எழுவாய் - பயனிலை அடிப்படை என்பது இதனால் பெறப்படுகின்றது. எந்தெந்த வினைகள் எந்தெந்த வேற்றுமைகளுடன் வருகின்றன என்பதை வேற்றுமையியலிலும் சில வினைகள் சில வேற்றுமை உருபுகளோடு வரும்போது தத்தம் பொருளை இழந்து நிற்கின்றன என்பதை வேற்றுமை மயங்கியலிலும் காணலாம்.

‘கருமம் அல்லாச் சார்பென் கிளவிக்கு
உரிமையும் உடைத்தே கண்என் வேற்றுமை’

என்ற நூற்பாவில் இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் ‘சார்ந்தான்’ என்ற வினையோடு வரும்போது மயங்குகின்ற நிலையைக் காட்டுகின்றது.

* பெயர் எச்சத்தைப் பெயரெஞ்சு கிளவி என்று குறிப்பிடுவதே தொடரியல் அடிப்படையாகும். செய்யும், செய்த என்ற இரு வாய்பாடுகளில் காணப்படும் இவ்வெச்சம் உயர்திணைப் பெயர்களையும் அ:றிணைப் பெயர்களையும் (700) கொண்டு முடியும் என்று இப்பெயர்களுக்கும் அப்பெயர்ச்சத்திற்குமிடையே காணப்படும் இலக்கணத்தொடர்பு பல்வேறாக இருக்குமென்றும் குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார்.

‘நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் உள்பட
அவ்வறு பொருட்கும் ஓர்நன் உரிமைய
செய்யும் செய்த என்னுஞ் சொல்லே’

- * என்ற நூற்பாவில் இடம், செயப்படுபொருள், காலம், கருதி, எழுவாய், வினை என்ற ஆறு வகையான இலக்கணத்தொடர்புகள் பெயர்ச்சத்திற்கும் பெயருக்குமிடையே காணப்படும் எனக் கூறிச் சென்றுள்ளார்.
- * ஒரு தொடர் பல பொருள்களைத் தந்து நின்றலை மொழிகள் பலவற்றில் காணலாம். ஒன்று பல பொருள் தரும் ஒரு சொல்லில் உண்டாகும் சொல் மயக்கம் (Lexical ambiguity), சொற்களின் அமைப்பில் உண்டாகும் அமைப்பு மயக்கம் (Structural ambiguity) என இரண்டு வகையுண்டு 'மா' என்ற சொல் மாமரத்தையும் விலங்கினையும் குறிக்கும்.
- * 'மா கண்டேன்'
என்பது 'மாமரத்தினைக் கண்டேன்', 'விலங்கினைக் கண்டேன்' என இரு பொருள்படும்
- * 'கொன்ற புலி'
போன்ற தொடர்கள் புலி கொன்றதா அல்லது யாராவது புலியைக் கொன்றார்களா என்ற இரு பொருளைத் தந்து நிற்கக் காண்கிறோம். இத்தகைய மயக்கம் பற்றி
- * 'தடுமாறு தொழிற்பெயர்க்கு இரண்டும் மூன்றும் கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான'
என்ற நூற்பாவில் கூறப்பட்டுள்ளது
- * எழுவாயாக அமையும் பெயர்ச் சொல்லுக்கும் பயனிலையாக அமையும் வினைச் சொல்லுக்குமிடையே நம் மொழியில் ஓர் இயைபைக் காண்கிறோம்.
- * 'வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும் பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும் மயங்கள் கூடா தம்மா பினவே' (தொ.சொ.11)
என்ற நூற்பாமூலம் பயனிலை காட்டும் திணை பால்களை, எழுவாயும் காட்டும் என்பது அறியலாம். இன்றும் சொற்றொடரில் இ.து அடிப்படையாக உள்ளதைக் காண்கிறோம். ஆனால், காலப்போக்கில் இவ்வமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டதையும் ஆறுமுக நாவலர் இலக்கணச் சுருக்கத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். 'ஆறனுரு பொழிந்த வேற்றுமையுருபுகளையும் வினைமுற்றையும் வினையெச்சத்தையும் முடிக்க வருஞ் சொற்கள், அவைகளுக்குப் பின்னற்றி முன் வருதலுமுண்டு'
- * அடை சினை முதல் என அமையும் தொடர் பிரிக்க முடியாதவாறு அமைந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.
'அடைசினை முதலென முறைமுன்று மயங்காமை நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்'. (509)
- * இதேபோன்று தொகைநிலைத் தொடர், வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை, அன்மொழித் தொகை போன்றவை எழுவாயாக அமையுமிடத்து அவற்றைப் பிரித்தெழுத முடியாது சிறப்புப் பெயரும் இயற்பெயரும் அடுக்கி வரும் தொடரையும் பிரித்தெழுத முடியாது.
- * ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச் சொற்கள் சொற்றொடரில் இடம் பெறும்போது 'உம்' எனும் இடைச்சொல் சேர்த்துக் கூறப்படுவதுண்டு. தொல்காப்பியர் 'உம்' எனும் இடைச்சொல் பற்றிக் கூறுமிடத்து,
'எச்சம் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென் றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே' (தொ.சொ.225)
- * எனக் குறிப்பிடுவார். அவற்றுள் எண்ணும்மை பற்றி 'நிலனும் நீரும் தீரும் வளியுமாகா யமுமென்ப பூதமைந்து என்புழி எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை' எனச் சேனாவரையர் கூறுகிறார். இன்றும் அவ்வாறே வழங்குவது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது?
- * தமிழில் காணப்படும் பல்வேறு சொற்றொடரமைப்பை எடுத்துக் காட்டுடன் காண்போம்

1. எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், இடம் என்பவற்றால் ஒத்திருத்தல் தமிழ் மொழியின் இயல்பாகும்

அவன் வந்தான்
அவன் வந்தாள்
அது வந்தது

2. பயனிலை பொதுவாகச் சொற்றொடரின் இறுதியில் வருவதே இயல்பானாலும், மாறி வருதலும் உண்டு.

கண்டனென் கற்பினுக்கணியைக் கண்களால்
(கம்ப. திருவடி 57)

நோகோ யானே.
வந்தார் தலைவர்
கண்டேன் அவனை

3. செயப்படுபொருள் பெரும்பாலும் எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் இடையில் வரும். சிறுபான்மை மாறி வருதலும் உண்டு.

இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார்
சிலப்பதிகாரத்தை இளங்கோவடிகள் இயற்றினார்

4. எழுவாய் ஒருமையாயிருக்க, பயனிலை பன்மையாய் வரும்

‘அறஞ் செய்தீமோ அருள் வெய்யோய்’ – (புற.125)

5. பல வினைகள் வரின் , ஒருமை பன்மை மயக்கம் நிகழும்

‘உண்கு மெந்தை நிற் காண்கு வந்திசின்’ – (புற.125)

6. பயனிலை பெரும்பாலும் வினை முற்றாக அமைய, சிறுபான்மை பெயராகவும் அமையும்.

‘அவன் இராமன்’

7. ஓர் உருவம் ஆணா, பெண்ணா எனத் தெளிவாய் அறியப்படாவிடின், எழுவாய் ஒருமையாக யிருப்பினும் பயனிலை பன்மையாகயிருக்கும்.

‘ஆண்மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ
அ.தோ தோன்றுவார்

‘அங்கேநிற்பவர் இராமனா அன்றி சீதையா?’

8. எழுவாய், முன்னிலை படர்கையாக யிருப்பின் முன்னிலைப் பன்மை வினைப் பயனிலையாக வரும்.

‘நீயும் அவனும் போனீர் (கள்)’.

9. எழுவாய் உணர்திணையும் அ.றிணையும் கலந்ததாக யிருப்பின் உயர்திணைப் பன்மையாய் வரும்

‘நானும் நாயும் சோறு சாப்பிட்டோம்’

10. எழுவாய் தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களாயேனும் தன்மைப் படர்க்கைப் பெயர்களாயேனும் தன்மை முன்னிலைப் படர்க்கைப் பெயர்களாயேனும் இருப்பின், பயனிலை தன்மைப் பன்மையாயிருக்கும்.

‘நானும் நீயும் போனோம்’
‘நானும் அவனும் போனோம்’
‘நானும் நீயும் அவனும் போனோம்’

11. அன்பினால் அ.றிணைக்கு உயர்திணையும் உயர்திணைக்கு அ.றிணையும் வரும்.

(ஆவின் கன்றைப் பார்த்து) ‘என் தந்தை வந்தான்’ எனக் கூறல்
(ஆண்மகனைப் பார்த்து) ‘என் யானை வந்தது’ எனக் கூறல்
(சிறப்புக்கருதி) ‘செந்தார்ப் பசங்கிளியார்’ (சீவக 1036) எனக் கூறல்

12. சிறப்புப் பெயர் முன்னும் இயற்பெயர் பின்னும் வரல் தமிழ் மரபாகும்

‘தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்’

13. சுட்டுப்பெயர் இயற்பெயரின் பின்னர் வரும்

‘சாத்தான் அவன் வந்தான்’

14. உயர்த்துக் கூறுமிடத்து ஒருமைப் பொருளைக் குறிக்கப் பன்மையும் வரும்

‘யாமேத்துகம் பலவே’

15. எழுவாய் ஒருமையாயிருக்க, பயனிலை பன்மையாய் வருவது முண்டு

‘அறஞ் செய்தீமோ அருள் வெய்யோய்’ – (புற.145)

16. இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபேற்ற பெயர் பெரும்பாலும் வினையின் முன்னர் வரும்.

‘தலையை வணங்கி’. (சிலம்பு 490,33)

17. ஆறாம் வேற்றுமை உருபும் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பெயர் கொண்டு முடிவன. நான்காம் வேற்றுமை சில இடங்களில் பெயர் கொண்டு முடிதலும் உண்டு. மற்ற வேற்றுமை உருபுகள் வினை கொண்டு முடிவன.

‘எனது முகம்’

‘மதுரை நகரின் மேற்கு பல்கலைநகர்’

‘அவனுக்குப் பகை’

‘நான் அவருக்கு மகள்’

18. பெயரடை எல்லாம் பெயர்க்கு முன்னும் வினையடை எல்லாம் வினைக்கு முன்னும் அமைகின்றன

‘நல்ல பையன்’ - பெயரடை

‘வேகமாக வந்தான்’ – வினையடை

19. பெயர்ச்சங்கள் யாவும் பெயர்க்கு முன்னும் வினையெச்சங்கள் யாவும் வினைக்கு முன்னும் வரும்.

‘படித்த பையன்’

‘படிக்காத பையன்’

‘அழுது துடித்தான்’

‘பாடி முடித்தான்’

20. விரைவின் நிமித்தம் காலம் மயங்குதலும் உண்டு

‘இதோ வந்தேன்’

21. எதிர்காலத்திற்குப் பதிலாக நிகழ்காலமும் இறந்த காலமும் வருவதுண்டு.

‘புரதனே துங்க மாமுடி சூடுகின்றான்’

(கம்ப. அயோ.216.4)

‘மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்’ (குறள்)

22. ஆங்கிலத்தில் சொற்களை இணைத்தற்கு ‘and’ என்ற இணைப்பு இடைச்சொல் வரும். அச்சொல் பல பெயர்கள் தொடர்ந்து வரும்போது ஈற்றில் மட்டும் வரும். ஆனால் தமிழில் ‘and’ க்கு இணையாக ‘உம்’ எனும் சொல் பல சொற்களோடும் வரும்.

‘சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் தமிழகத்தை ஆண்டனர்’

23. செப்பாக வரும் வாக்கியங்களுக்கும் வினாவாக வரும் வாக்கியங்களுக்கும் வேறுபாடு இல்லை எனலாம். செப்பு வாக்கியங்களின் ஈற்றில் ஆ.ஒ முதலான வினாச்சொற்கள் சேர்க்கப்படும்.

‘சாந்தி வந்தாள்’ – செப்பு

‘சாந்தி வந்தாளா?’ – வினா

24. ஆங்கிலத்தில் இணைப்பு இடப்பெயர் வந்து இரண்டு வாக்கியங்களை இணைக்கும்

‘This is the man who came’

பெயரெச்சத் தொடரும் வினையாலணையும் பெயரும் அமைதல் தமிழ்த் தொடரியல்பாகும்

‘வந்த மனிதன் போனான்’

‘வந்தவன் போனான்’

25. ‘வேறு இல்லை உண்டு ஐம்பான் மூவிடத்தன்’ என நன்னூலால் இம்மூன்றும் இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவான சொற்கள் என்கிறார். இவை எழுவாயோடு பொருந்தி நிறுநலைக் காணலாம்.

‘அவர் வேறு’

‘நண்பன் உண்டு’

‘நண்பன் இல்லை’

26. எண்ணுப்பெயர்களில் ஒன்று முதலான என்களெல்லாம் பெயருக்குப் பின்னால் வரும்

‘மாடு ஒன்று’

ஒன்று என்ற எண்ணுப்பெயர் ஒரு என மாறிப் பெயருக்கு முன் வரும்

ஒரு மாடு

27. தமிழில் வினையாலணையும் பெயராக வருவதை ஆங்கிலத்தைப் போல பெருந் தொடராக அமைத்துக் கூறும் முறை வளர்ந்துள்ளது.

‘வந்தவன் நல்லவன்’

‘நன்கு படிப்பவர்கள் நல்ல மதிப்பெண் பெறுவார்கள்’

28. எதிர்மறைகள் செய்திலன், உண்டிலன் எனப் பழங்காலத்தில் வழக்கிலிருந்தன

‘நான் நேற்றுச் செய்யவில்லை’

‘அவன் இன்று உண்ணவில்லை’

பிரிநிலை வாக்கியங்களாக அமைந்து தொடர் நிலையில் எதிர்மறைகள் காலம் உணர்த்துகின்றன

29. தா, வா போன்ற வினைகள் தொல்காப்பியர் காலத்தில் தன்மை, முன்னிலைக்கு வரும் எனக் கூறுகிறார். ஆனால், சங்க காலத்திலே படர்க்கைக்கு வரலாயிற்று.

‘பெருவிறல் அமராக்கு வென்றி தந்த’

(படர்க்கை)

30. ஆங்கிலத்தைப் போன்று தமிழிலும் தனி வாக்கியங்கள் அமையலாம். ‘He came, he saw and he conquered’

‘அவன் வந்தான், அவன் கண்டான், அவன் வென்றான்’

இதனையே அவன் வந்து, கண்டு வென்றான் எனக் கூறலாம். வினையெச்சங்களைப் பயன்படுத்தித் தொடர் வாக்கியம் அமைக்க முடியும்.

‘அவன் வந்தான், அவன் கண்டான், அவன் வென்றான்’

சொற்றொடரமைப்புப் பற்றியவற்றை மொழியியலார் ஒரே வாய்பாடாக அமைத்துக் காட்டுவர்.

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{பெயரடை} \\ \text{பெயரெச்சம்} \\ \text{எண்ணுப்பெயர்} \end{array} \right\} + \text{எழுவாய்} \left\{ \begin{array}{l} \text{வினையடை} \\ \text{வினையெச்சம்} \end{array} \right\} + \text{பய விலை}$$

சொல் தனியே நின்று பொருள் உணர்த்த வல்லதாயினும் சொல்லை அடுத்து வரும் அண்மைச் சொல் அப்பொருளைத் தெளிவாக்கப் பெரிதும் உதவுகிறது அண்மைச் சொல்லோடு இயையும் அமைப்பைத் தொடர் அமைப்பு என்பர். பேராசிரியர் ரா.சீனிவாசன் அவர்கள் ‘வேற்றுமைப் பொருள் பற்றித் தொடரும் தொடர்களை வேற்றுமைத் தொடர் என்றும் ஏனையவற்றை அல்வழித் தொடரையும் அதனை அடுத்து வரும் வேற்றுமையியல்,

வேற்றுமை மயங்கியல் அதனை அடுத்து வரும் வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளி மரபு ஆகிய இயல்களில் வேற்றுமைத் தொடரையும் ஆராயக் காண்கிறோம்' எனக் கூறுகிறார். 'வந்தேன்' என்று எழுவாய் இன்றிக் கூறினாலும் அதன் எழுவாய் 'நான்' என அறிந்து கொள்ளலாம். இவை தோன்றாத போதும் எழுவாயைப்பிரிந்து கொள்ளலாம். எனவே 'நான் வந்தேன்' என்னும்பொழுது எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்குமிடையே தாண்டு குறிப்பு இருப்பதாகக் கருதுகிறோம்.

* சொற்றொடரமைப்பும் தொடரியல் வழி ஆய்வும் அண்மை உறுப்புப் பிரிப்பு முறை (ICA):

* அமைப்பு மொழியியல் (Structural Linguistics) வளரத் தொடங்கியபோது, தொடரியலையும் முறையாக ஆராய வேண்டும் என எண்ணினர். சொல் வகைகளைப் பற்றி அமைப்பு அடிப்படையில் விளக்கங் காண முற்பட்டனர். இந்நிலையில்தான் பெயர்த் தொடர்களிலும் வினைத் தொடர்களிலும் காணப்பட்ட பல்வேறு சொற்களைப் பிரித்து இணைத்து ஆராய்ந்த நிலையில் தான் அண்மை உறுப்புப் பிரிப்பு முறை (Immediate Constituent) என்ற கொள்கை உருவாயிற்று.

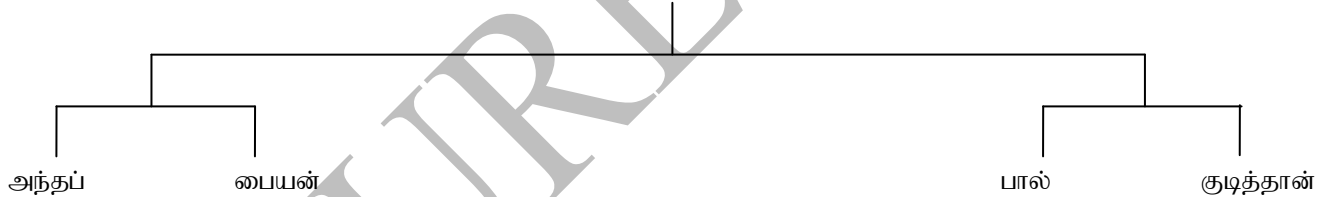
* ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்கள் சங்கிலிக் கோவை போல் தொடர்ந்து அமைந்தவையாகும் மொழி அமைப்பு மூவகைப் படும்.

- (1) ஒரு நிலை அமைப்பு (Linear Structure)
- (2) படிநிலை அமைப்பு (Hierarchical Structure)
- (3) நுண் நிலை அமைப்பு (Abstract Structure)

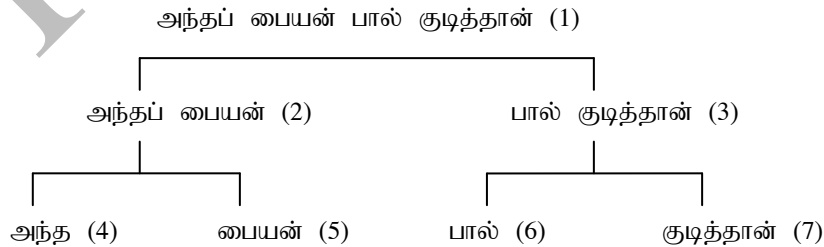
* சங்கிலிக் கோவை போல் அமைந்தவற்றை உறுப்பி (Constitute) என்பர். ஒவ்வொரு உறுப்பியிலும் ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உறுப்புகள் (Constituents) உண்டு.

அந்தச்	சிறிய	பையன்	(உறுப்பி) (முன்று உறுப்புக்கள்)
1	2	3	

* 'அந்தப் பையன் பால் குடித்தான்' என்பதில் அந்த, பையன், பால், குடித்தான் என்ற நான்கு சொற்களும் அதே வரிசையில் அமைந்துள்ளன. இதனை ஒரு நிலை அமைப்பு என்பர். அந்த என்பதற்கும், பையன் என்பதற்கும் பால் என்பதற்கும் மிடையே உள்ள தொடர்பை விடப் பால் என்பதற்கும் குடித்தான் என்பதற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. எனவே ஒருநிலை அமைப்பைவிடச் சிறந்த அமைப்பு இருக்க வேண்டும். இதனைப் படிநிலை அமைப்பு எனலாம். அந்தப் பையன் பால் குடித்தான் என்பதை இவ்வாறு காட்டலாம்

* இந்தப் படிநிலை அமைப்பில் அந்த என்பதற்கும் பையன் என்பதற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு என்பதையும் பால் என்பதும் குடித்தான் என்பதும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதையும் அறிகிறோம் பையன் என்பதும் பால் என்பதும் அடுத்தடுத்து இருப்பினும் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லை.

* ஒன்று (1) என்பது உறுப்பியலாகும். 4,5,6,7 என்பவை உறுப்புக்களாகும். அந்தப் பையன் பால் குடித்தான் என்பதன் அண்மை உறுப்புகள் (Immediate Constituents) அந்தப் பையன் என்பதும் பால் குடித்தான் என்பதும் ஆகும். நேரடித் தொடர்புடைய உறுப்புக்களையே ஓர் உறுப்பியின் அண்மை உறுப்புகளாகக் கொள்வர். ஓர் உறுப்பியை இரு பகுதிகளாக்கி அவற்றில் ஒன்றை நிலையான தாக்கி, மற்றொன்று உள்ள இடத்தில் பதிலியாகத் தனிச்சொல் ஒன்றைக் கூற இயலுமாயின், அப்பகுதியை ஓர் அண்மை உறுப்பாகக் கொள்ளலாம்.

அந்தப் பையன்

இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தான்

(பதிலியாக) கண்ணன் (ஒரே வடிவத் தொகுதி)

(பதிலியாக) உறங்கினான் (ஒரே வடிவத் தொகுதி)

- * இரண்டு உறுப்புக்கள் பொருள் தரும் முறையில் இணைந்து நிற்கும்போது அதனை அண்மை உறுப்புகள் என்கிறோம். பொருள் தரும் முறையில் சொற்களை இணைத்து விளக்குவது அண்மையுறுப்பு வகை முறையாகும். (Immediate Constituent Analysis)
- * சொற்றொடரை முதலில் தொடராகப் பிரித்து ஆய்வது முதல் நிலையாகும். பெயர்ச்சொல் தொடர் (பெ.சொ.தொ) வினைச்சொல் தொடர் (வி.சொ.தொ) , பெயரைடைத்தொடர் (பெ.அ.தொ) வினையடைத் தொடர் (வி.அ.தொடர்) என்ப பலவாறு தொடர்களை பிரித்துக் கொள்ள முடியும். இவற்றுள் பெ.சொ.தொடரும் வினைச் சொல் தொடர் பெரிய தொடர்களாகும். இவ்விரு தொடர்களின் உள்ளுறுப்பாகவே பெ. அ. தொடரும் வி.அ.தொடரும் அடங்கும்.
- * கண்ணன் வந்தான் என்ற சொற்றொடரை எடுத்துக்கொள்வோம். இதில் கண்ணன் என்பது பெ.சொ.தொ ஆகும். பெயர்ச் சொல்லைத் தலைமையாகக் கொண்டிருக்கிற தொடரைப் பெ.சொ.தொ. என்கிறோம். இதுபோன்றே வினைச் சொல்லைத் தலைமையாகக் கொண்டிருக்கிற தொடரை வி.சொ.தொ என்கிறோம். இதன்படி பேர் குறித்தகண்ணன் வந்தான் என்ற சொற் றொடரில் வந்தான் என்பது வினைச்சொல் தொடராகும். இவ் விரண்டு தொடர்களும் ஒன்றையடுத்து ஒன்று நிற்கக் கண்ணன் வந்தான். ஒன்று நிற்கும் முறையே அண்மை உறுப்பு முறை (ICS) என்பர். ஒரு சொற்றொடருக்கும் இன்னொரு சொற்றொடருக்குமுள்ள உறவை வெளிக்கொணரும் சொற்றொடரில் ஏற்படும்பொருட் குழப்பத்தையும் தவிர்க்கப் பயன்படுகின்றது.
- * அழகான கண்ணன் வந்தான் எனும் தொடரில் கண்ணன் என்னும் அண்மை உறுப்பு வந்தான் என்பதோடு அடுத்து நின்று, கண்ணன் வந்தான் என்ற சொற்றொடரைத் தருகிறது.

கண்ணன்   வந்தான்

- * இனி அழகான கண்ணன் வந்தான் என்பதில் அழகான என்பது கண்ணனைத்தான் அடுத்து நிற்கிறதேயொழிய வந்தான் என்னும் அண்மை உறுப்பு அல்ல. அண்மையுறுப்புமுறை கீழ்க்கண்ட படத்தை நமக்குக் கொடுக்கின்றது.

அழகான   கண்ணன்

- * இந்தப் பெயர்ச்சொல் தொடர் வந்தான் என்பதை அடுத்து நின்று ஒரு முழு சொற்றொடராகிறது. எனவே, நமக்குக் கிடைக்கும் வரைபடம் இது.

அழகான   கண்ணன்   வந்தான்

- * இனி அழகான கண்ணன் வந்தான் என்பதில் வேகமாக என்பது வந்தான் என்பதை அடுத்து நிற்கும் வினையடைத் தொடராகும். எனவே வேகமாக வந்தான் என்ற முழுமையாக தொடர் கிடைக்கின்றது. இது அழகான கண்ணன் என்ற பெயர்ச்சொல் தொடரை அடுத்து நிற்கின்றது.

அழகான   கண்ணன்   வேகமாக   வந்தான்

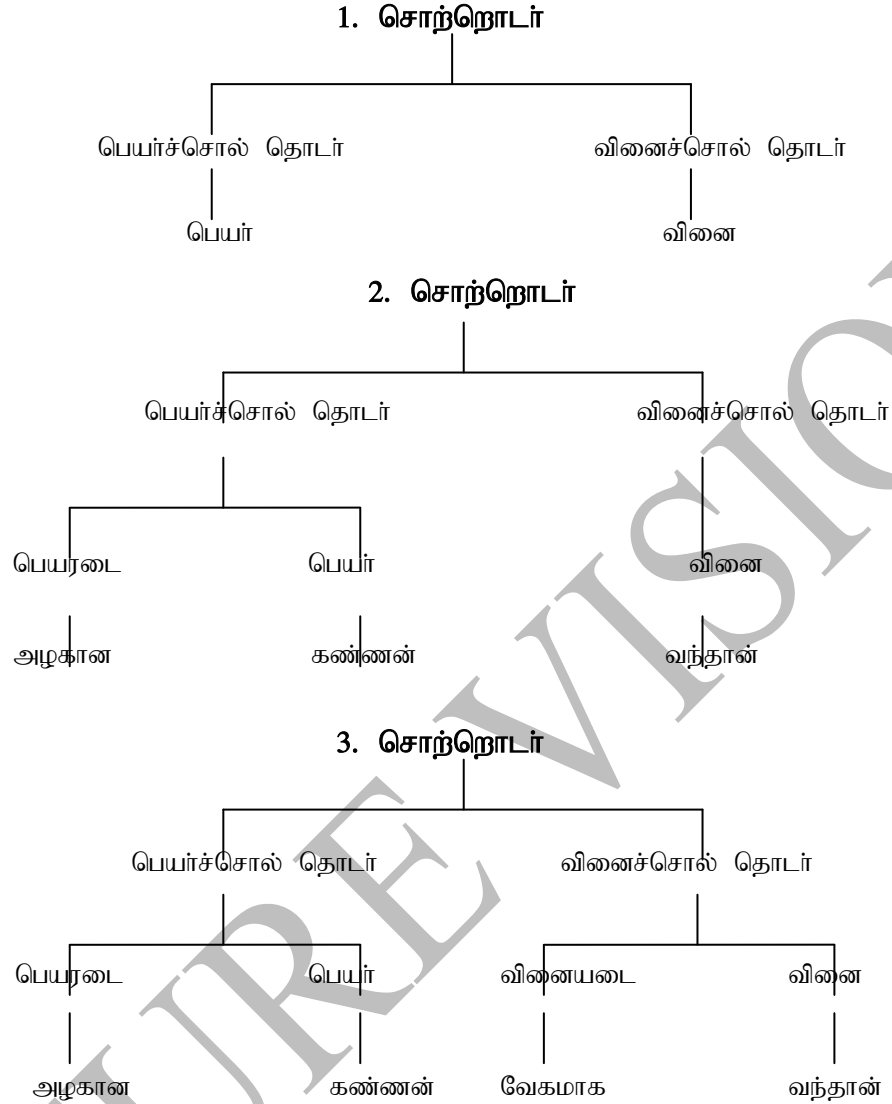
- * இவ்வாறாக அண்மையுறுப்பு வகை முறை (I.C.Analysis) மூலம் ஒரு தொடரில் உள்ள உறுப்புகளுக்கிடையில் இருக்கும் அடுத்து நிற்கும் உறவையும் பின்னர் அத்தொடர் முழுமையாக இயங்கி, பிற முழுமையான தொடரோடு கொள்கிற அடுத்து ஆகும் உறவையும் விளக்குகிறோம். அண்மை உறுப்பு ஆய்வின் மூலம் சிறு தொடரின் உறுப்புக்களிலிருந்து பெருந்தொடரின் உறவுவரை விளக்கப்படுகின்றது. அண்மை உறுப்பின் அமைப்பிணைக் கிளைப்படம் (Tree diagram) எனும் படத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

1. கண்ணன் வந்தான்

2. அழகான கண்ணன் வந்தான்

3. அழகான கண்ணன் வேகமாக வந்தான்

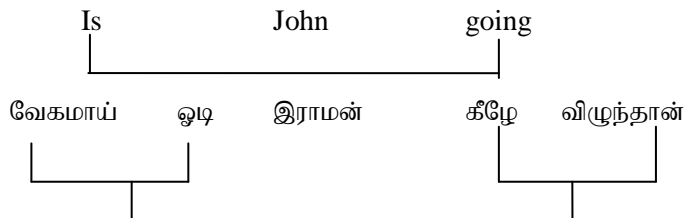
இம்மூன்று சொற்றொடர்களையும் முறையே கீழ்க்கண்ட மூன்று கிளைப்படங்கள் மூலம் விளக்கலாம்

அண்மை உறுப்புக்களின் வகைகளைக் காண்போம்

இடைவிடாத அண்மை உறுப்புகள் (Continuous ICs):

- * இதுவரையிலும் உறுப்பியின் உறுப்புக்கள் இரண்டும் அடுத்தடுத்து இருக்கக் கண்டோம். சில தொடர்களில் அடுத்தடுத்து நிற்காமல் நிற்கக் காண்கிறோம். ஆங்கிலயத்தில் Is John going என்பதனை எடுத்துக்காட்டுவர். ஆங்கிலத்தில் என்பதனை எடுத்துக்காட்டுவர். John ஓர் அண்மையுறுப்பு Is.... going என்பது மற்றைய உறுப்பாகும்.

இத்தொடர்களில் உறுப்பியின் உறுப்பாக அமையும் நிலையில் மூன்றுக்கும் சம உரிமை உள்ளது.

அண்மை உறுப்பு ஆய்வின் வளர்ச்சியில் மூன்றுகால கட்டங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாய்வு முறையின் தந்தை புளூம்ஃபீல்ட் (Bloomfield) இருந்தபோதிலும் இதனை நன்கு வளர்த்த பெருமை ஹாரிஸ் (Harris) இ ருலன் வெல்ஸ் (Rulon Wells) போன்றோரையே சாரும். ருலன் வெல்ஸின் 'அண்மை உறுப்புப் பகுப்பு முறை' (Immediate Constituent Analysis) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையும் ஹாரிஸின் "அமைப்பு மொழியியல்" (Structural Linguistics) என்ற நூலுமே இவ்வாய்வு முறையைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

அண்மை உறுப்பு ஆய்வு முறையில் நிறைகள் சில இருப்பினும் குறைகளும் உண்டு என்பதைப் பின்னர் அறிய நேரிட்டது. இந்த அண்மையுறுப்பு ஆய்வுமூலம் மொழியிலுள்ள எல்லா வாக்கியங்களின் அமைப்பையும் விளக்க முடியவில்லை.

(i) சில சொற்றொடர்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமையை இவ்வாய்வு முறையால் தெளிவாக விளக்க முடியவில்லை. ஒரு சொற்றொடருக்கும் அதன் எதிர்மறைச் சொற்றொடருக்குமுள்ள ஒற்றுமையையும் இவ்வாய்வு முறையால் விளக்க முடியவில்லை.

(ii) இரண்டு தனிச் சொற்றொடர்களைக் கூட்டுச்சொற்றொடராக மாற்றும்போது ஏற்படும் சில மாற்றங்களை இவ்வாய்வு முறையால் விளக்க முடியவில்லை.

(iii) பொருள் தொடர்புடைய சொற்றொடர்களை விளக்க முடியவில்லை.

இதுபோன்ற குறைகளை நீக்கப் பெரிதும் உதவியாக அமைந்த தொடரியல் கோட்பாடே 'மாற்றிலக்கண ஆய்வு' முறையாகும். அமைப்பு மொழியியல் மொழி ஆராய்ச்சியில் மொழிக்கூறுகளின் இருதலைப் பாகுபாட்டினையே வற்புறுத்தி அதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளையும் கூறிச் செல்கிறது என்றோம். மொழி எவ்வாறு மனிதனுடைய மனத்திலே உருவாகிறது என்பதுதான் மொழியின் இலக்கண விளக்கமாக அமையவேண்டும் என்பது மாற்றிலக்கண அறிஞர்களின் கொள்கை. இவ்வாய்வு ஒன்றாலேயே மனிதனின் மனத்தில் மொழி உருவாகும் புலனுணர்வு முறையை நன்கு விளக்க முடியும்.

தொடரியலைப் பற்றித் தெளிவான ஆராய்ச்சி ஓரளவுக்கு அமைப்பு மொழியியல் ஆய்வு விரிவடைந்த பின்னரே துவங்கப்பட்டது எனலாம். 1930 ஆம் ஆண்டு வரை தொடரியல் பற்றித் தெளிவான கோட்பாடே உருவாகவில்லை. சொற்றொடர்களையாவும் உருபங்களின் தொடர்ச்சியே என்ற கொள்கையால் தொடரியல் ஆய்வு வளர வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. சொற்றொடர்களின் ஆய்வு பற்றித் தொல்காப்பியர் போன்ற மரபிலக்கண ஆசிரியர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். சொற்றொடர் ஆய்வு முறையைப் புளூம்ஃபீல்ட் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார். அண்மை உறுப்பு ஆய்வு முறையால் சொற்றொடரமைப்பை ஆராயமுடியும் என்ற எண்ணம் மொழியியலறிஞரிடையே 1957 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் நிலவி வந்தது சொற்றொடர்களைப் பல தொடர் உறுப்புகளாகப் பாகுபாடு செய்வரையே இவ்வண்மை உறுப்பு ஆய்வு முறை வலியுறுத்துகின்றது. இது பெரும்பாலும் மரபு இலக்கணங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சொற்றொடர் பாகுபாட்டு முறையையே ஒத்துள்ளது புளூம்ஃபீல்ட் அண்மை உறுப்பு ஆய்வு முறையில் ஏற்படுத்தாத ஒரு மாற்றத்தை ஹாரிஸ் தமது ஆய்வு முறையில் புகுத்தினார் உவ்வோர் அண்மை உறுப்பிற்கும் ஒவ்வோர் இலக்கணக் குறியீடு கொடுத்தார். இவ்விலக்கணக் குறியீடுகளையே சோம்ஸ்கி மாற்றிலக்கணத்தில் தொடர்க் குறியீடுகள் எனக் குறிக்கிறார் இத்தொடர்க் குறியீடுகளின் வரிசையே சொற்றொடர் இதையே தொடமைப்பு இலக்கணம் (Phrase structure grammar) என்பர் இவ்வண்மை ஆய்வு முறையில் திருந்திய வடிவமே மாற்றிலக்கணத்தின் முதல்படியான தொடர் அமைப்பு இலக்கணமாகும்.

'மொழித்திறன்' (Competence), மொழிச் செயல்பாடு, (Performance) ஆகிய இரண்டிற்குமிடையேயான வேறுபாட்டைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியவர் சோம்ஸ்கி எனும் மொழியியல் அறிஞராவார். நாம் கேட்கின்ற கிளவிகளைவிட எந்தெந்தக் கிளவிகளை எல்லாம் மொழி பேசுவோனால் உண்டாக்கமுடியும் என்பதற்குத்தான் மாற்றிலக்கணத்தார் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார். மொழி பேசுவோனின் படைப்புத் திறனுக்கே மொழித் திறன் என்று பெயர் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சில குறிப்பிட்ட கிளவிகளைப் படைப்பதற்கு மொழிச் செயல்பாடு என்று பெயர் இக்கோட்பாட்டின் படி பேசுவோன் இலக்கண விதிகளைத் தன் உள்ளகத்தே தெளிவாக அறிந்தவனாகிறான். இந்த ஆழ் நிலை அறிவு இருப்பதனால்தான் அவனால் பிழையின்றிப் பேசுவோ பிறர் பேசுவரைப் புரிந்து கொள்ளவே முடிகிறது. மொழியியல் பேரறிஞன் இச்சூழ்நிலை அறிவில்தான் கவனம் செலுத்துகிறான். பேசுவோன் படைக்கும் வாக்கியங்கள் எண்ணிலடங்காதன. இவை எண்ணில் அடங்குவன என்றால் அது மொழிச் செயல்பாட்டோடு தொடர்புடையது ஆனால் இவை எண்ணிலடங்காதன. ஆதலால் இது மொழித் திறனோடு தொடர்புடையது.

மாற்றிலக்கணம் (Transformation grammar):

தொடரியல் பற்றி ஆராய்ந்த கொள்கைகளில் மாற்றிலக்கணக் கொள்கையே மிகச்சிறந்த கொள்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. சோம்ஸ்கி (Noam A. Chomsky) என்னும் அறிஞர் இன்றைய மாற்றிலக்கணத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகின்றார். இவரது 'தொடரியல் அமைப்பு' (Syntactic Structure) என்ற நூல் மொழியியல் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகும் இந்நூலில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூட இவர் 'தொடரியல் கொள்கைகளின் கூறுகள்' (Aspects of the theory of Syntax) என்ற நூலில் சிறிது மாற்றியமைத்தார். மாற்றிலக்கணத்தின் இயல்புகளை,

- (i) ஆய்வு நிலையில் வேறுபாடு.
- (ii) வாக்கியங்களின் தொடர்பைக் குறிப்பிடுதல்.
- (iii) அமைப்புப் பொருள் மயக்கத்தைக் குறிப்பிடுதல்
- (iv) சொற்பொருள் மயக்கத்தைக் குறிப்பிடுதல்.
- (v) பெயர்ப் பயனிலை அமைந்த வாக்கியங்களை உருவாக்கப்பயன்படல்.
- (vi) திறன்நிலை (vii) அண்மைநிலை (viii) உணர்நிலை

என்ற நிலையில் ஆராயலாம். இலக்கணம் எனின் அம்மொழியில் காணப்படும் அல்லது உருவாக்கப்படுகின்ற கணக்கற்ற இலக்கணவாக்கியங்களை உருவாக்கும் நிலையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். இலக்கணம் பின்வரும் மூன்று பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

- (i) குறிப்பிட்ட சில விதிகள்.(ii) அளவற்ற வாக்கியங்கள். (iii) இலக்கணமற்ற வாய்கியங்கள்.

எதுவும் உருவாகாமலும் இருக்கவேண்டும். இந்நிலையில் தமிழ் மொழியின் இலக்கணம் தமிழ்மொழியில் இப்போது காணப்படுகின்ற வாக்கியங்களுக்கு மட்டுமின்றி உருவாகும் வாக்கியங்களுக்கும் இலக்கணம் கூறுவதாக அமையவேண்டும். தமிழகம் தந்த மொழியியல் பேரறிஞர் டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம் அவர்கள்தாம் முதன்முதலில் தமிழ் மொழியின் தொடரியலை மாற்றிலக்கண முறையில் ஆராய்ந்தார்.

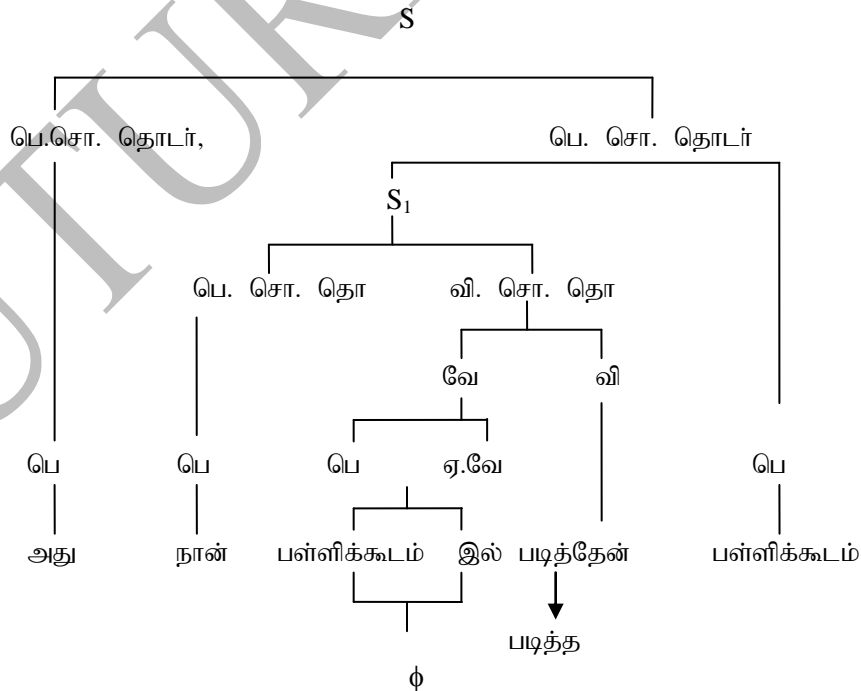
வாக்கியங்களுக்குப் புதையமைப்பு (Deep Structure), புற அமைப்பு (Surface structure) என்ற இருவேறு அமைப்பு நிலைகள் உண்டெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இவ்வமைப்பு நிலைகளில் வாக்கியம் கொடுக்கின்ற முழுப்பொருண்மையினையும் அவ்வாக்கியத்தின் புதையமைப்பு கொடுக்கின்றது.

இவ்வமைப்பு கொடுக்கும் பொருண்மையினை உணர்த்து வதற்குரிய சொல்லுறுப்புக்கள் முழுவதும் இலாத நிலையிலும் சிலவற்றின்மூலம் உயரி பொருண்மையினை வெளிப்படுத்தும் அமைப்பே புற அமைப்பாகும். புதையமைப்பைப் புறநிலையோடு தொடர்புபடுத்துவனவே மாற்றல் விதிகளாகும் (transformation rules) புணர்ச்சியில் விகாரமானது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படுதல்போல் மாற்று விதிகளும் அடிப்படையில் மூவகைப்படும். 'தோன்றல் மாற்றும் விதி' (adjunct transformation), 'கெடுதல் மாற்று விதி' (Deletion transformation), 'திரிதல் மாற்று விதி' (Substitution transformation) இவை மூன்றும் அடிப்படை மாற்றுவிதிகளாகும். இடமாற்றம் (Permutation) என்பதைத் திரிதலின் ஒரு வகையாகக் கொள்ளலாம்.

கூட்டு வாக்கியங்களை விளக்குவதில் மாற்றிலக்கண முறை சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.

1. அது பள்ளிக்கூடம் (அசப்படுத்தும் வாக்கியம்)
2. நான் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தேன் (அகப்படும் வாக்கியம்)

அகப்படுத்தும் வாக்கியத்தில் அகப்படும் வாக்கியத்தை இணைத்துப் பின்வரும் கிளைப் படத்தின்மூலம் வளக்கலாம். இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலிருந்து 'அது நான் படித்த பள்ளிக் கூடம்' என்ற கூட்டு வாக்கியம் கிடைக்கிறது.

அது நான் படித்த பள்ளிக்கூடம்

- * பள்ளிக்கூடம் என்ற பெயர் அகப்படும் வாக்கியத்திலும் அகப்படுத்தும் வாக்கியத்திலும் இருப்பதால், அகப்படும் வாக்கியத்தில் உள்ள பள்ளிக்கூடம் நீக்கப்படுகிறது. இது முதலாவது மாற்று விதியாகும். பின்னர் அகப்படுத்தும் வாக்கியத்திலுள்ள படித்தேன் என்ற முற்றுவினை படித்த என்ற பெயரெச்சமாக மாற்றப்படுகிறது. இறுதியில் நான் படித்த பள்ளிக்கூடம் என்ற வாக்கியம் கிடைக்கிறது. இது போன்ற எண்ணற்ற கூட்டு வாக்கியங்களை மாற்றிலக்கண முறையில் எளிதில் விளக்கி விடலாம்.

மாற்றிலக்கணம் மூன்று பகுதிகளை உடையது:

- (1) தொடரமைப்புப் பகுதி (Phrase structure)
- (2) மாற்றுவிதிப் பகுதி (Transformation)
3. உருபொலியனியல் பகுதி (Morphonemics)

தொடரமைப்புப் பகுதி

- * மாற்றிலக்கணத்தில் இப்பகுதி வாக்கியங்களின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையானது 'S' என்ற குறியீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு மற்றைய பகுதிகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியது.

NP என்பது பெயர்த் தொடரையும் (Noun Phrase) VP, என்பது வினைத் தொடரையும் (Verb Phrase) குறிக்கும். ஒரு மொழியிலுள்ள வாக்கியம் பெயர்த் தொடராலும் வினைத் தொடராலும் ஆக்கப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது.

VP என்பதை PP (Post Positional Phrase) என்றும் V என்றும் (Verb) விரிக்கலாம்

VP → PP V

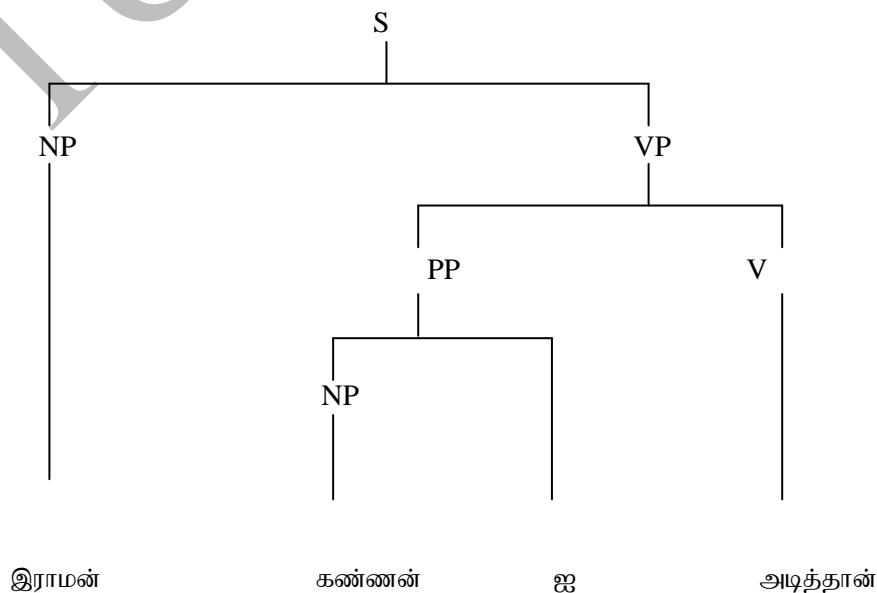
- * PP என்பது வேற்றுமைத் தொடரையும் V என்பது வினையையும் குறிக்கும். இத்தொடரமைப்பு விதிகளை இவ்வாறு எழுதினால் விளக்கம் கிடைக்கும்.

- S → NP VP
- VP → PP V
- PP → NP – ஐ
- NP → இராமன், கண்ணன்
- V → அடித்தான்

- * குறியீடுகளை நீக்கி அவ்விடத்தில் மொழியிலுள்ள வார்த்தைகளை நிரப்புவது இரண்டாவது நிலையாகும். ஒரு விதி ஒரு குறியீட்டை மட்டும் தான் ஒரு சமயத்தில் மாற்றும்.

‘இராமன் கண்ணனை அடித்தான்’

இதை பின்வரும் கிளைப் படத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

- * மேலே கண்ட கிளைப்படம் தொடரமைப்புப் பகுதி தோற்றுவித்த வாக்கிய அமைப்பைக் காட்டுகின்றது. இது போன்று மொழியிலுள்ள எல்லா வாக்கியங்களையும் இது தோற்றமளிக்கும்.
- * தொடரமைப்புத் தோற்றுவித்த வாக்கியங்களை மாற்று விதி மாற்றும் இந்த மாற்றுவிதிகள் தாம் வாக்கியங்களுக்கிடையே அமைந்து கிடக்கும் தொடர்பைக் காட்டுவன. மேலேயுள்ள வாக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வினா வாக்கியத்தையும் எதிர்மறை வாக்கியத்தையும் மாற்றுவிதியின் மூலம் கொணரலாம்.
- * இராமன் + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான்
இராமன் - ஆ + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான்
- * இராமன் + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான்
இராமன் + கண்ணன் ஐ - ஆ + அடித்தான்
- * இராமன் + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான்
இராமன் + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான் - ஆ
- * இம்மூன்றில் ஆ - விசுதி பெயரோடும் வினையோடும் சேர்க்கலாம். இ 'எவன்' என்பதை எழுவாய் இடத்தில் சேர்த்தால்,
'எவன் + கண்ணன் - ஐ + அடித்தான்' என வரும்.
- * ஒரு வாக்கியத்தில் செய்யப்படும் விதியைத் தனி மாற்று விதி (Singularly transformation) என்றும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட வாக்கியங்களில் செய்யப்படும் விதியைப் பொது மாற்று விதி (Generalised transformation rule) என்றும் வழங்குவர்
- * செய்வினை வாக்கியங்களும் செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களும் புறத்தோற்றத்தில் வேறுவேறாக இருந்தாலும் அடிநிலையில் அல்லது புதை நிலையில் அவை ஒன்றாக இருப்பதால்தான் அவை இரண்டும் ஒரே பொருளைத் தருகின்றன எனக் கூறுகின்றனர். இந்நிலையில் புதை நிலையமைப்பு (Deep Structure) என்ற கோட்பாடும், புற நிலையமைப்பு (Surface Structure) என்ற கோட்பாடும் பிறந்தன. இரண்டு வாக்கியங்கள் வெவ்வேறு நிலையில் காணப்பட்டாலும் புதை நிலையில் அவை ஒரே பொருளைத் தருகின்றன என விளக்கம் தருகின்றனர். புதை நிலையை அடிப்படையாக வைத்து இரண்டு அல்லது மூன்று புற நிலைகள் உருவாக்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு உருவாக்கும் போது மேற்கொள்ளும் விதிகளை மாற்று விதிகள் (Transformation Rules) என்பர் புதை நிலையும் புறநிலையும் மாற்று விதிகளுமே மாற்று இலக்கணக் கோட்பாட்டின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் எனலாம். ஒரு வாக்கியத்திற்கும் மற்றொரு வாக்கியத்திற்கும் உள்ள தொடர் பினைச் செய்வினை வாக்கியங்களுக்கும் செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களுக்குமுள்ள தொடர்பினையும் அமைப்பு மயக்கம் போன்றவற்றையும் விளக்கலாம். செய்வினை வாக்கியம் அடிப்படையானது என்றும், செய்ப்பாட்டு வினை வாக்கியம் அதிலிருந்து உருவானது என்றும், செய்வினை புதை நிலை என்றும், செய்ப்பாட்டு வினை புறநிலை என்றும் கூறலாம்.
- * சில விதிகளைக் கொண்டு மிகப்பல வாக்கியங்களைப் படைத்துக் கொள்வதுதான் மாற்றிலக்கணத்தின் சிறப்பாகும். அடிநிலை விதிகளின் படைப்பாற்றலைக் காண்போம்.

1. S → NP VP Aux
2. NP → (Det) N
3. VP → NPV
4. Aux → Tns
5. Tns → Pst
6. Det → அந்த, ஒரு
7. N → அம்பிகாவதி, அமராவதி
8. V → காண்

- * இந்த எட்டு விதிகளைக் கொண்டு பதினெட்டு வாக்கியங்களைப் படைக்க முடியும்

1. அம்பிகாவதி அமராவதியைக் கண்டான்
2. ஒரு அம்பிகாவதி அமராவதியைக் கண்டான்
3. அந்த அம்பிகாவதி அமராவதியைக் கண்டான்
4. அம்பிகாவதி ஒரு அமராவதியைக் கண்டான்
5. அம்பிகாவதி அந்த அமராவதியைக் கண்டான்
6. ஒரு அம்பிகாவதி ஒரு அமராவதியைக் கண்டான்
7. ஒரு அம்பிகாவதி ஒரு அமராவதியைக் கண்டான்
8. அந்த அம்பிகாவதி ஒரு அமராவதியைக் கண்டான்

9. அந்த அம்பிகாவதி ஒரு அமராவதியைக் கண்டான்
10. அமராவதி அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
11. ஒரு அமராவதி அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
12. அந்த அம்பிகாவதி அமராவதியைக் கண்டான்
13. அமராவதி ஒரு அம்பிகாவதியைக் கண்டான்
14. அமராவதி அந்த அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
15. ஒரு அமராவதி ஒரு அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
16. ஒரு அமராவதி அந்த அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
17. அந்த அமராவதி ஒரு அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்
18. அந்த அமராவதி அந்த அம்பிகாவதியைக் கண்டாள்

உருபொலியனில் பகுதி:

- * மொழியியலார் கூறும் புணர்ச்சி விதிதான் உருபொலியனியலாகும். தொடரமைப்பும் மாற்று விதிப்பகுதியும் செயல்பட்ட பின்பு இது செயல்படும் ஒலி வடிவையும் வரிவடிவையும் கொடுப்பது இதன் செயலாகும்.
- * சோம்ஸ்கியின் கோட்பாடுகளைக் கொண்ட மாற்றிலக்கணமும் காலப் போக்கில் சில மாற்றங்களைக் கண்டது. சோம்ஸ்கி அவர்கள் தொடரியலே முக்கியமானது என்றும் அதுவே பொருளுக்கு அடிப்படை என்றும் கருதினார். மக்காலே (Mecale), லேக்காப் (Lakkoaff) போஸ்டல் (Postal) போன்றவர்கள் பொருளே முக்கியமானது என்றும் அதுவே புதைநிலை அமைப்புக்கு காரணம் என்றும் கூறி, அக்கருத்துக்கு அரணாகப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளியிட்டு வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களது கோட்பாடுகளை 'உருவாக்குப் பொருண்மைக் கோட்பாடுகள் (Generative Semantic Theories) என வழங்குவர்
- * இக்கோட்பாடு உருவாகக் காரணமாக இருந்தவர் ஜார்ஜ் லேக்காப். இக்கோட்பாடு வளர உதவியவர் ஜான் ரபர்ட் ரால். இக்கோட்பாட்டிற்குச் சிறந்தவடிவம் கொடுத்தவர் ஜேம்ஸ் மக்காலே. ஆக்கமுறைப் பொருளியலார் பேரகராதி தேவையற்றது என எண்ணுகின்றனர். முற்கருத்து, பொருட்பேறு மட்டுமின்றி சூழ்நிலை முழுதும் பொருளனியல் வடிவத்தில் இடம் பெறவேண்டும் என ஜார்ஜ் லேக்காப் எண்ணுகின்றார். ஆக்கமுறைப் பொருளனியல் தர்க்கவியலைப் பெரிதும் சார்ந்தது என்பதும் ஒரு வாக்கியத்தின் முழுப்பொருளையும் முழுதும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளப்பயன்படுகின்றது என்றும் கூறலாம்.
- * காலப்போக்கில் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், வளர்ச்சியையும் வளர்ந்து வரும் புதிய ஆய்வுக் கோட்பாடுகளின் படி ஆராய்வது நமது கடனாகும்.

2. சொற்பொருள் மாற்றம்

- * மனிதனின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பது மொழி, அம்மொழி பலவித அமைப்புகளைக் கொண்டது. பல நூற்றாண்டுக் காலமாக மனிதனால் பேசப்படும் மொழியிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயற்கையே. சங்க காலத்தமிழுக்கும் இக்காலத் தமிழுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளமையைக் காணலாம். ஒலியமைப்பிலும் இலக்கண அமைப்பிலும் வேற்றுமைகள் காணப்படுதல் போன்று சொல்லாட்சியிலும் மாற்றங்களைக் காணலாம். சங்க காலத்தில் காணப்பட்ட சொற்கள் பலவற்றை இக்காலத் தமிழில் காணமுடியாது. தற்காலத்தமிழி காணப்படும் பல சொற்களைப் பழந்தமிழில் காணமுடியாது. சொல்பொருள் மாற்றத்திலும் இத்தகைய வேறுபாட்டைக் காணலாம். சங்ககாலப் புறநானூற்றில் 'கோயில்' எனும் சொல் 'அரண்மனை' எனும் பொருளைத்தர, தேவார, நாலாயிரத்திவ்வயப் பிரபந்தம் எழுந்த காலத்திலும் இக்காலத்திலும் 'இறைவனுடைய இருப்பிடம்' எனும் பொருளைத்தருகிறது. 'கோயில்' எனும் சொல் இருவகைப் பொருளைத்தருகிறது. இன்றையத்தமிழில் ஒரு பொருளையே தந்து நிற்கக் காண்கிறோம். இந்நிலையினை உலக மொழிகள் அனைத்திலும் காணலாம். மொழி வரலாற்றிலும் வளர்ச்சியிலும் இத்தகைய மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதவை ஆகும். வரலாற்று மொழியியல் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து எழுந்ததாகும். இன்று ஒருவகையாக இருக்கும் ஒரு சொல்லுக்குத் தொடக்கத்தில் அமைந்த பொருளே இன்று வரையில் வழங்கவேண்டுமென்ற நியதி இல்லை. இரும்பு, செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் முதலியவற்றைக் குறித்த 'பொன்' எனும் சொல், இன்று தங்கத்தை மட்டும் குறிக்கிறது. எனவே சொல் ஆரம்பத்தில் உணர்த்திய பொருள் ஒன்றாகவும் இன்று உணர்த்தும்பொருள் வேறாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். சொல், பொருள் உணர்த்தும் முறையில் ஏற்படும் மாறுதல்களை ஆராய்வதைச் சொற்பொருளியல் (Semantics) என்பர்.
- * தொடக்க காலத்தில் ஒப்பீட்டு மொழியியலுக்கும் சொற் பிறப்பியலுக்கும் சொற்பொருளியல் துணையாகயிருந்த காரணத்தால் மொழியியலாளர்களுள் சிலர் இதில் ஈடுபட்டனர். டிரன்சு, முர்ரே போன்றவர்கள் இவ்வாய்வைத் தொடங்க, பீரில், தர்மஸ்டேட்டர் போன்றோர் இவ்வாய்வில் ஈடுபடலாயினர், சொற் பொருளியலின் பல்வேறு கூறுகளை ஆராய்ந்தனர். புளம்.பீல்டு அவர்கள் சொற்பொருள் மாற்றங்களை விளக்கிய போதிலும் பீரில் (Breal) அவர்கள்தாம் சொற்பொருளியலை அறிவியல் முறையில் ஆராயத் தொடங்கினார். மொழியின் இலக்கணத்திற்கும் சொற்பொருளியலுக்கும் உள்ள உறவை வைத்து ஆய்ந்தவர் சகூர் எனலாம். அமைப்பு மொழியியல் அடிப்படையில், அண்மைப்பகுப்பு முறையைப் பற்றி ஹேரிக்ஸ், ஹாக்கெட் போன்றோர் ஆராயத்தொடங்கினர். இவர்கள் வாக்கியங்களை ஆராய்ந்த பொழுது, சொற்பொருளியலுக்கு முக்கியத்துவம் தரவில்லை. ஹேரிக்ஸின் மாணவரான நோம் சோம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு மொழியியலில் மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. 'தொடரியல் அமைப்பு' என்ற நூலை வெளியிட்டபொழுது வாக்கியத்தில் அகநிலை அமைப்பை விளக்கப் பொருளியலைப் பற்றி

எண்ணவில்லை. கட்ஜ், போதோர் வெளியிட்ட 'சொற்பொருளியல் கோட்பாட்டின் அமைப்பு' என்ற நூலில் அகநிலை அமைப்பை விளக்கச் சொற்பொருளியலின் இன்றியமையாமை உணரத் தலைப்பட்டமையைக் காண்கிறோம். பின்னர் சோம்ஸ்கி வெளியிட்ட 'தொடரியல் கொள்கையின் கூறுகள்' (Aspects of theory of syntax) என்ற நூலில் சொற்பொருளியலைப்பற்றியும் விளக்கியுள்ளார். தொடரியல் முக்கியமானது என்றும் அதுவே பொருளுக்கு அடிப்படை என்றும் முதலில் சோம்ஸ்கி கருதினார். மெக்காலே (Mccauley), லேக்காப் (Lakoff), போஸ்டல் (Postal) போன்றோர்களின் பொருளே முக்கியமானது என்றும் அதுவே புதைநிலை அமைப்புக்காரணம் என்றும் கூறி, அக்கருத்துக்கு அரணாகப் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வெளியிட்டு வருகிறார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

* சொற்கள் பொதுவாகச் சூழ்நிலையையொட்டிப் பொருள் உணர்த்துகின்றன. சில இடங்களில் ஒரு பொருளையும் வேறு சில இடங்களில் அப்பொருளோடு தொடர்புடைய இரண்டாவது பொருளையும் உணர்த்துகின்றன. இரண்டாவது பொருளே முதற்பொருள் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. மெய்ப்பொருளியல் முறையினால் மொழிப் பொருண்மையை முழுமையாக விளக்க முடியாததால், சூழல் அடிப்படையிலான பொருளியல் ஆய்வுப் பற்றி மாலினோவ்ஸ்கி (Malinowski), பிர்த் (Firth), விட்ஜென்ஸ்டைன் (Wittgenstein), புளூம்.பீல்டு (Bloomfield) ஆகியோர் சிந்திக்கலாயினர். சூழல் அடிப்படையில் சொல் பொருளியல் ஆய்வுக்கு மாலினோவ்ஸ்கியும் பிரித்தும் அடித்தளம் அமைத்தனர். ஒரு சொல்லின் சூழலை அறிந்து கொள்ளாமல் அச்சொல்லின் பொருளை அறிதல் இயலாததொன்று எனக்கூறினர். மாலினோவ்ஸ்கி, பிர்த், விட்ஜென்ஸ்டைன் ஆகியோர் கருத்துக்களைச் 'சூழல் கோட்பாடு' என வழங்கலாம். இக்கோட்பாடே பின்னர் 'பயன்வழியியல் கோட்பாடாக' (Pragmatic theory) மாறியது எனலாம்.

* எழுத்திலக்கணம், சொல்லிலக்கணம், தொடரியல் என்பன சொல்லின் தன்மையை வெளிப்படுத்துவ சொற்கள் பொருளை உணர்த்தி நிற்பது பொருள் இலக்கணம் எனப்படும்.

* 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே'. (தொ.சொ.155) என்கிறார் தொல்காப்பியர் இதே கருத்தினைத்தான் மொழியியல் பேரறிஞர் ஜான் லயன்ஸ்' அவர்களும் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியரே அடுத்த நூற்பாவில்,

'பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்'. (தொ.சொ.156)

என்று கூறுகிறார். சொற்கள் சூழ்நிலையை நோக்கிப் பல்வகைப் பட்ட பொருள் நுட்பங்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. பொருண்மை சுட்டல் வெளிப்படையாகவும் அமையாது. சூழ்நிலையைப் பொறுத்துக் குறிப்பாகவும் அமையலாம். இலக்கணவியலாரின் இதே கருத்தினை மொழியியல் பேரறிஞர் பிர்த் (குசைவா) அவர்களும் உல்மன்' (Ullman) அவர்களும் கூறியுள்ளனர்.

'தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பில் தோன்றலும்
இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே' (தொ.சொ.157)

* இதனை விளக்க வந்த சேனாவரையர், மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல், சொன்மாத் திரத்தால் விளங்கி வேறு நின்றலுங், சொன்மாத் திரத்தாற்றோன்றாது சொல்லோடு கூடிய குறிப்பாற் றோன்றலுமென இரண்டு கூற்றையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்பர். பிறிது மொழிதல் அணி ஒன்றைச் சேனாவரையர் குறிப்புப் பொருள் தரும் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டுவார். உருவகம், வேற்றுப்பொருள் வைப்பு அணி, சிலேடை என்பனவும் குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தும்.

* சொல்லின் பொருள் அதன் வழக்கையொட்டி அமைகின்றது. தொல்காப்பியர் வழக்கை இரண்டாகப் பகுக்கின்றனர்.

'தகுதியும் வழக்கும் தழீஇன ஒழுகும்
பகுதிக் கிளவி வகைநிலை யிலவே' (தொ.சொ.17)

* வழக்கு என்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாடே பற்றி வருவது என்றும் தகுதி என்பது அப்பொருட்குரிய சொல்லாற் சொல்லுதல் நீர்மையன்று என்று அது களைந்து தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதலென்றும் சேனாவரையர் குறிப்பிடுவர். நன்னூலார் வழக்குக்கு இயல்பு வழக்கென்றும் தகுதிக்குத் தகுதி வழக்கென்றும் பெயரிட்டு வழங்குகின்றார். இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மருஉ ஆகியவற்றை இயல்பு வழக்கென்றும் இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி ஆகியவற்றைத்தகுதி வழக்கென்றும் நன்னூலார் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்காப்பியர் இடக்கரடக்கல் என்பதை 'அவையல் கிளவி' எனவும் அவையல் கிளவியானது இழிந்தோர் சொல்லாதலான் அதனை நன்மக்களிடையே மறைத்துக் கூறுக வென்பார். 'அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்'. (தொ.சொ.442) கண்கழீஇ வருதும், கால்கழீ. வருதும், ஆமுன் பகரவி என்றற்றொடக்கத்தன. இடக்கரடக்கல் இடக்கர் போலக் கூறத்தகாததன்றேனும் மங்கமில்லாததை யொழித்து மங்கலமாகக் கூறுவதும் ஆகும். செத்தாரைத் துஞ்சினர்எனவும், ஓலையைத்திருமுகம் எனவும், இடுகாட்டை நன்காடு எனவும், ஓலையைத்திருமுகம் எனவும், இடுகாட்டை நன்காடு எனவும் வழங்குவார். பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறி என்றலும் யாணைப்பாகர் ஆடையைக்காரை என்றலும் கள், சாராயம் முதலியவற்றைத் தண்ணி என்றலும் குழுஉக் குறியாகும்.

- * அவாய்நிலை, தகுதி, அண்மை என்பன சொற்பொருளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாகும். வடமொழியார் இதனை ஆகாங்ஷா, யோக்யதா, சம்நிதி என வழங்குவர். இலக்கணச் சுருக்கம். ஆசிரியர் ஆறுமுக நாவலரும் வாக்கியப் பொருள் உணர்வுக்குக் காரணமென்னும் பகுதியிலே 'அவாய் நிலை, தகுதி, அண்மை, கருத்துணர்ச்சி என்னு நான்குமாம்' என்று கூறி அவற்றை விளக்கியுள்ளார்.
- * ஒன்றன் பெயரால் அதனோடு தொடர்புடைய பிற்தொன்றைக் குறிக்க வழங்கும் ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை என்பனவும் குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துவனவாகும்.

‘பொருள்முத லாறோ டளவை சொற்றானி
கருவி காரியங் கருத்த னாதியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன ஆகு பெயரே’ (நன்.290)

- * ஆகுபெயரையும் அதன் வகைகளையும் விரிவாகக் கூறுகின்றது நன்னூல்

தொல்காப்பியர் அன்மொழித்தொகையைப் பற்றி

‘பண்புதொக வருஉங் கிளவி யானும்,
உம்மை தொக்க பெயர்வளி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்
ஈற்றுநின் றியலும் அன்மொழித் தொகையே’ - (தொ.சொ.418)

என்று கூறியுள்ளார். சேனாவரையர் இந்நூற்பாவிடமிரு எழுதிய விளக்கவுரையில் சிறுபான்மை உவமைத் தொகை நிலைக்களத்தும் வினைத்தொகை நிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொகை பிறக்குமென்பார். நன்னூலாரும் இதே கருத்தினர் என்பதைப் பின்வரும் நூற்பா காட்டுகிறது.

‘ஐந்தொகை மொழிமேற் பிற்தொக லன்மொழி’ - (நன் . 369)

- * சங்கநமச்சிவாயர் நன்னூல் விருத்தியுரையில் ஆகுபெயருக்கும் அன்மொழித் தொகைக்குமுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகின்றார். சிவஞான முனிவர், ‘ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் தம் பொருள் உணர்த்தாது, பிறிது பொருள் உணர்த்துதலால் ஒக்குமாகலின் அவை தம்முள் வேற்றுமை யாதோ எனின், ஆகுபெயர் ஒன்றன் பெயரான் அதனோடியையும் பற்றிய பிற்தொன்றை உணர்த்தி ஒரு மொழிக் கண்ணதாம்; அன்மொழித்தொகை இயைபு வேண்டாது இருமொழியுந்தொக்க தொகையாற்றலாற் பிறிது பொருள் உணர்த்தி இருமொழிக் கண்ணதாம் இவை தம்முள் வேற்றுமை என்க’ என்கிறார். இத்தகைய வேறுபாட்டை உணர்ந்துதான் நன்னூலார் ‘ஒன்றன்பெயரானதற்கியை பிறிதை’ என்ற நூற்பா செய்துள்ளார். பழந்தமிழ் இலக்கண ஆசிரியர்கள் சொற்பொருளியலுக்கச் சிறப்பிடம் வழங்கவில்லையெனினும் அவற்றைக் குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- * பீரிலும் (1897), ஆக்டனும், ரிச்சார்ட்ஸும் (1923) உல்மன்னும் (Ullmann) (1957) சொற்பொருள் இயலை நன்கு ஆராய்ந்த பெருமக்களாவர். தமிழில் பேராசிரியர் ரா.பி.சேதுபிள்ளை அவர்கள் தமிழ்ச் சொற்பொருளியலை நன்கு ஆராய்ந்து ‘Words and their significane’ என்றொரு நூல் எழுதியுள்ளார். மாற்றிலக்கணத்தார் சொற்பொருளியலில், மிக்க ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

சொற்பொருள் மாற்றம்

- * சொற்பொருள் மாற்றத்திற்கு மொழியியல் காரணங்களும் வரலாற்றுக் காரணங்களும் சமூகக் காரணங்களும் உளவியல் காரணங்களும் அயல் மொழிச் செல்வாக்கும் அடிப்படையாகும்.

1. ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் :

- * பேச்சு மொழியில் ஒரு சொல் ஒரு பொருளை உணர்த்தும் ஒரு சொல் இரு பொருளை உணர்த்தின் அவற்றில் ஒன்று நிலை பெற மற்றொன்று அழியும் சில நேரங்களில் இரண்டாவது பொருளையும் உணர்த்தும், ‘கவலை’ என்ற சொல் இரண்டாகப் பிரியும் இடத்தையும் மனக்கவலையையும் உணர்த்தி வந்தது. ஆனால், இன்று மனக்கவலையை மட்டும் உணர்த்துகின்றது. ‘போர்’ என்ற சொல் வைக்கோற் போரையும் சண்டையையும் உணர்த்தி வந்தது. ஆனால், இன்று வைக்கோற் போர் என்பது வழக்கிலுள்ளது.

2. ஒரு பொருளுக்கு ஒரு சொல்:

- * ஒரு பொருளை உணர்த்த ஒரு சொல்லே வழங்கும் இரு சொல் வழங்கின் ஒன்று அழிய மற்றொன்று நிலைபெறு அடையும். ‘வீடு’, ‘இல்’, ‘மனை’ போன்றவை ஒரு பொருளை உணர்த்துவனவாகும். ‘இல்’ என்றசொல் இலக்கிய வழக்கில் மட்டும் வழங்குகிறது. ‘மனை’ என்றசொல் இன்று வீடு கட்டுவதற்குரியகாலி இடம் என்ற பொருளில் வழங்குகின்றது. ‘மனை’ (Plot) வாங்கியுள்ளேன் என எவரேனும் கூறினால், வீடு

கட்டுவதற்கு இடம் வாங்கியுள்ளார். என்று பொருளாகும். இதே போன்று 'குடக்கு', 'மேற்கு' என்பன ஒரே பொருளை உணர்த்தும் சொற்களாகும். ஆனால், இன்று 'மேற்கு' என்ற சொல் நிலைபெற, குடக்கு வழக்கற்றுப் போய்விட்டது 'குணக்கு', கிழக்கு என்ற சொற்களில் கிழக்கு என்ற சொல் நிலைபெற, குணக்கு என்ற சொல் வழக்கற்றுப் போய்விட்டது.

3. உயர் பொருட்பேறு (Elevation):

* முன்பு இழிந்த பொருளைக் குறித்து வந்த சொல், இன்று உயர்ந்த பொருளில் வழங்குவதை உயர் பொருட்பேறு என்பர் முன்பு கள்ளுண்டு களித்தலைக் 'களிப்பு' என்றனர். ஆனால், இன்று 'களிப்பு' என்பது பொதுவான மன மகிழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. முன்பு சூதாடுமிடத்தைக் குறித்த 'கழகம்' என்ற சொல் இன்று கற்றவர் பேரவையைக் குறிப்பிடுகின்றது. திருக்குறள் கழகம், பல்கலைக்கழகம் என வழங்குவதைக் காணலாம். 'பிள்ளை' என்ற சொல்லும் முதலில் 'அணிற் பிள்ளையைக்' குறித்து மக்களின் மகவை உணர்த்தி, பின்னர் மகனையும் மகளையும் உணர்த்தத் தொடங்கிவிட்டது. நெருப்பினால் தூளான 'நீறு' என்பது காலப்போக்கில் திரு நீற்றையே குறிக்கத் துவங்கிவிட்டது.

4. இழிபொருட்பேறு (Degradation)

* முன்பு உயர்ந்த பொருளில் வழங்கி வந்த சொல் இன்று இழிந்த பொருளில் வழங்குவதை இழி பொருட்பேறு என்பர். பழங்காலத்தில் 'நாற்றம்' என்ற சொல் 'வாசனை' என்ற பொருளில் வழங்கிற்று. ஆனால், இன்று இச்சொல் தூநாற்றத்தையே குறிக்கின்றது. 'காமம்' என்ற சொல் பழங்காலத்தில் உண்மை அன்பைக் குறிப்பிட, இன்று தீயநோக்கோடு கூடிய அன்பைக் குறிக்கிறது. குவியலாக இருக்கும் ஒன்றைக் குறித்து வந்த 'குப்பை' என்ற சொல் இன்று உதவாத பொருட்களையே குறிக்கின்றது. பலர் வாழுமிடத்தை அக்காலத்தில் 'சேரி' என்றனர். பார்ப்பனச் சேரி என அக்காலத்தில் இருந்ததை அறிகிறோம். ஆனால் இன்று தாழ்த்தப்பட்டோர் வாழும் இடங்களையே 'சேரி' என்கிறோம்.

5. சிறப்புப் பொருட்பேறு (Restriction or Narrowing)

* முன்பு பலவற்றிற்கும் பொதுவாகயிருந்த சொல் இன்று அவற்றுள் ஒன்றையே உணர்த்துவதைச் சிறப்புப் பொருட்பேறு என்பர். தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலியவற்றைக் குறித்த 'பொன்' என்ற சொல், இன்று தங்கத்தை மட்டும் குறிக்கின்றது. எள்ளின் நெய், பாலின் நெய் முதலியவற்றைக் குறித்த 'நெய்' என்ற சொல், இன்று பாலின் நெய்யையே குறிக்கின்றது. பழமையானவற்றையெல்லாம் குறித்த பழையது' என்ற சொல், இன்று பழைய சோற்றையே குறிக்கின்றது. எப்பொருளை இழந்தாலும் அதனைக் குறித்த 'இழவு' என்ற சொல், இன்று இழப்பாகிய 'சாவை' மட்டும் உணர்த்துகின்றது. புறக்காழ் உடைய பலவற்றையும் உணர்த்திய 'புல்' என்ற சொல், இன்று நிலத்தில் வளரும் 'புல்லையே' குறிக்கின்றது. விலங்குகளைப் பொதுவாகக் குறித்த 'மான்' என்ற சொல், இன்று 'மான்' (deer), என்ற இனத்தை மட்டும் குறிக்கின்றது. பெண்ணினத்தைக் குறித்த 'பெண்சாதி' என்ற சொல், இன்று 'மனைவி' யை மட்டும் குறிக்கின்றது. வீரரைக் குறித்த 'மறவர்' என்ற சொல். இன்று ஓர் இனத்தாரை மட்டும் குறிக்கின்றது. பறையை முழக்கியவர்களைக் குறித்த 'பறையர்' என்ற சொல் இன்று ஓர் இனத்தாரை மட்டும் குறிக்கின்றது. வாணிபம் செய்யும் அனைவரையும் குறித்த 'வாணியன்' என்ற சொல். இன்று எண்ணெய் வாணிபம் செய்பவரை மட்டும் குறிக்கின்றது. காவல் அமைந்த வீட்டைக் குறித்த 'அரண்மனை' என்ற சொல், இன்று அரசன் வாழுமிடத்தை மட்டும் குறிக்கின்றது. கல்வி இல்லாதவன், அறிவு இல்லாதவன் செல்வம் இல்லாதவன் எனப் பொதுவாகக் குறித்த 'இல்லாதவன்' என்ற சொல், இன்று செல்வம் இல்லாதவனை மட்டுமே குறிக்கின்றது. கல்லால் கட்டப்பெற்ற அறையைக் குறித்த 'கல்வறை' என்ற சொல், இன்று இறந்தவர் மீது கட்டப்படும் அறையையே குறிப்பிடுகின்றது.

6. பொதுப்பொருட்பேறு (Expansion or idening):

* முன்பு ஒருவகைப் பெயருக்கே வழங்கிய பெயர். பின்னர் அதனோடு ஒத்த பலவற்றிற்கும் பொதுப்பெயராக வழங்குவதைப் பொதுப்பொருட்பேறு என்பர். மரத்தினால், செய்யப்பட்ட முகத்தலளவையை 'மரக்கால்' என்றனர். ஆனால், இன்று இரும்பு போன்றவற்றால் செய்யப்படுவதையும் 'மரக்கால்' என்றே கூறுகின்றனர். அணில்,நாய்,பன்றி இவற்றின் இளமைப் பெயராகக் 'குட்டி' என்ற சொல் வழங்கியது. ஆனால், இன்று எல்லாவற்றின் இளமைப் பெயராகக் 'குட்டி' என்ற சொல் வழங்குகிறது. அக்காழ் உடையவற்றை 'மரம்' என்ற சொல்லால் குறித்தனர். ஆனால், இன்று புறக்காழ் உடைய தென்னை, பனை போன்றவற்றையும் 'மரம்' என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறோம். எள்ளினின்றும் எடுக்கப்பட்டதை 'எண்ணெய்' என்றனர். ஆனால், இன்று தேங்காய் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய் விளக்கெண்ணெய் எனக் கூறுகிறோம். தண்மை பொருந்திய நீர் 'தண்ணீர்' என்பது இன்று கஞ்சித்தண்ணி, காபித்தண்ணி எனக் கூறுமளவிற்குப் பொதுச்சொல்லாகி விட்டதை அறிகிறோம். நிறுத்தற் குறியினுள் ஒன்றாகிய 'புள்ளி' என்ற சொல் இன்று பெரிய மனிதர் என்ற பொருளில் வழங்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். அவர் இவ்வட்டாரத்தில் 'பெரும்புள்ளி' எனப் பேசப்படுவதைக் காண்கிறோம். சந்திரனைக் குறிக்கும் 'திங்கள்' என்ற சொல் இடைக் காலத்தில் மாதத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

7. நுண்பொருட் பேறு (Abstraction):

* முதலில் பருப்பொருளை உணர்த்தி வந்த சொல். இன்று நுண்பொருளை உணர்த்தத் தொடங்கி விட்டது. ஆகுபெயர்களாக அமைந்தவை நுண்பொருட் பேற்றினை உணர்த்தத் தொடங்கி விட்டன. சூழலையும் சூழ்ந்து நிறற்றலையும் உணர்த்தி, வந்த 'சூழ்ச்சி' என்ற சொல், நுட்பமான எண்ணத்தைக் குறிக்கும். 'சதி' என்ற பொருளைத் தருகிறது. நிறத்தையும் வடிவத்தையும் உணர்த்திய 'செம்மை' என்ற சொல் இன்று 'நடுவு நிலைமை' என்ற பொருளை உணர்த்துகின்றது. அணைத்தலை உணர்த்திய 'தழுவுவல்' என்ற சொல், இன்று வேறு பொருளில் வழங்கக் காண்கிறோம். 'அவன் என் கருத்தைத் தழுவிப் பேசினான்' என்று கூறக் கேட்கிறோம். உறுப்பை உணர்த்தும் 'தலை' என்ற சொல் 'சிறப்பு' என்ற நுண்பொருளை உணர்த்துகிறது. அதே போன்று 'அரை', 'கால்' என்ற சொற்கள் முறையே அளவைக் குறிக்கின்றன. பார்வையை உணர்த்திய 'நோக்கம்' என்ற சொல், இன்று 'குறிக்கோளை' உணர்த்தத் தொடங்கி விட்டது.

8. பருப்பொருட் பேறு (Concretion):

* நுண்மையான பொருளை உணர்த்திய சொல் இன்று பருப்பொருளை உணர்த்துவதைப் பருப்பொருட்பேறு என்பர். 'புதுமை' என்னும் பண்பை உணர்த்திய 'விருந்து' எனும் சொல் இன்று 'விருந்தையும்' (feast) வீட்டிற்குப் புதியதாக வந்த விருந்தினரையும் (guest) குறிக்கின்றது.

9. மென்பொருட் பேறு (Hyperbole):

* வன்மையான பொருளை உணர்த்திய சொல். இன்று மென்மையான பொருளை உணர்த்துவதை மென்பொருட்பேறு என்பர். பழங்காலத்தில் நால்வகைப் படையுடன் பொருதி மனிதரும் படைக்கலன்களும் அழியும் இடத்தை 'அமர்க்களம்' என்ற சொல்லால் குறித்தனர். ஆனால், இன்று குழந்தைகள் செய்யும் விளையாட்டுகளையும் பேச்சுக்களையும் 'அமர்க்களம்' என வழங்குகிறோம். "அமர்க்களம்" இன்று மென்மையான பொருளை உணர்த்துவதைக் காண்கிறோம்.

10. வன்பொருட் பேறு (Litotes)

* முன்பு மென்மையான பொருளை உணர்த்திய சொல் இன்று வன்மையான பொருளை உணர்த்தத் தொடங்கிவிட்டது. அன்று 'அவர் அங்கே ஒழிந்தார்' என்று கூறின், அவர் எங்கும் செல்லாமல் ஓடிடத்தில் தங்கினார் என்று பொருளாகும். ஆனால், இன்று அவர் அங்கே அழிந்துவிட்டார் என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

11. மங்கல வழக்கு (Meliorative tendency):

* மங்கலம் அல்லாதவற்றைக் கூறும்போது மங்கலமான வேறு சொற்களால் கூறுவதை மங்கல வழக்கு என்பர். அதனால் பொருள் வேறுபடுதலும் உண்டு. செந்தாரைத் துஞ்சினார் என்றும். விண்ணுலகை அடைந்தார் என்றும் சிவலோக பதவி அடைந்தார் என்றும் கூறுவர். ஓலையைத் திருமுகம் என்றும். இடுகாட்டை நன்காடு என்றும் கூறவர். இத்தகைய வழக்கு எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு. ஆங்கிலத்தில் என்ற சொல் இருப்பினும், 'Makewatere' என்று கூறுவர்.

12. இடக்கரடக்கல் (Pejorative tendency):

* நாகரிகமில்லாத சொற்களை மறைத்து அவற்றின் பொருளை நாகரிகமான சொற்களால் கூறுவதை இடக்கரடக்கல் என்பர். இதனால் அச்சொற்களின் பொருள் வேறுபடுவது உண்டு. தொல்காப்பியர் இடக்கரடக்கலை அவையல் கிளவி என்கிறார். அவையல் கிளவியாவது இழிந்தோர் சொல்லும் இழிந்த சொல்லாதலான் அதனை நன்மக்களிடையே மறைத்துக் கூறுக வென்பர். கண்கழிஇ வருதும், கால்சழிஇ வருதும் என்பன இடக்கரடக்கல் ஆகும். இச்சொற்களெல்லாம் நாகரிகமாகக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகக் கூறவேண்டியதைக் கூறாது வேறுமுறையில் கூறப்பட்ட சொற்களாகும். இது பேச்சு வழக்கின் கண்ணும் செய்யுள் வழக்கின் கண்ணும் ஒருசேர வரும் இயல்பினை உடையதாகும். இவைகள் எல்லாம் கலாச்சாரத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக அமைகின்றவையாகும். தமிழ் இலக்கணவியலாளர்கள் நன்கு ஆராய்ந்துள்ளனர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

13. குழுஉக்குறி (Stang):

* ஒவ்வொரு குழுவினுள் உள்ளோர் யாதானும் ஒரு காரணத்தால், ஒரு பொருளினது சொற்குறியை ஒழித்து வேறொரு சொற்குறியால் கூறுவதை குழுஉக்குறி என்பர். குழுஉக்குறி என்பது குறுமொழியைச் சார்ந்ததாகும். குழுஉக்குறி இளைஞரிடையே அதிகமாக வழங்குகின்றது. பழைய சொற்களை விட்டுக் கவர்ச்சிகரமான புதுச் சொற்களைப் பேசும் மொழி விளையாட்டு என்னும் வேடிக்கை வேட்கை அதன் இயல்பாகும். மாணவர்கள், திருடர்கள், விபசாரிகள், கள்ள வாணிபம் செய்வோர் தமக்குள் வழங்கும் மொழி

இவ்வகையைச் சாரும் பொற்கொல்லர் பொன்னைப் 'புறி' என்றலும் சாராயம், கள் குடிப்போர் அதனைத் 'தண்ணி' எனக் கூறலும் இதன்பாற்படும்.

- * குழுஉக்குறி ஒரு குழுவினருக்கே உரியது குழுஉக்குறி வழக்கு நெறியாகாது என்று சேனாவரையரும் சிவஞானமுனிவரும் கூறுகின்றனர். பலருக்குப் புரியாத சங்கேத மொழி போன்று குழுஉக்குறி அமைந்துவிட்ட காரணத்தால் இவ்வழக்கு சான்றோர்களின் செய்யுட்கண் வாராது என்று கூறினார்கள் போலும்.

14. ஆகுபெயர் (Metonymy)

- * ஒரு பொருளின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்கு ஆகிவருவதை ஆகுபெயர் என்பர். ஊர் சிரித்தது' எனின் ஊர் சிரிக்கவில்லை ஊரிலுள்ள மக்கள் சிரித்தனர். உலகம் பொல்லாதது' எனின் உலகிலுள்ள மக்கள் பொல்லாதவர்கள் என்று பொருளாகும். 'கட்சி முடிவெடுத்தது' எனின் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் முடிவெடுத்தனர் என்றுபொருளாகும். 'சிகப்புத் தொப்பி' எனின் காவலரையும், செஞ்சட்டை எனின் கம்பூனிஸ்டுகளையும், கருஞ்சட்டை எனின் திராவிடக் கழகத்தினரையும் குறிக்கும்.

15. உருவகம் (Metaphor):

- * ஒரு பொருளை அதற்குரிய சொல்லால் உணர்த்தாமல் தெளிவுறுத்த விரும்பி உருவகப்படுத்தி அந்த உருவகச் சொல்லால் உணர்த்துவதை உருவகம் என்பர்.

(i) Anthropomorphic metaphor

- * உடல் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்புக்களின் சொற்களை உயிரிலாப் பொருள்களுடன் இணைத்துக் கூறுதல்

கால் > நாற்காலியின் கால்	கால் > பந்தலின் கால்
வாய் > சட்டியின் வாய்	கழுத்து > புட்டியின் கழுத்து
கண் > தேங்காய் கண்	காது > ஊசிக் காது

(ii) Animal metaphor:

- * ஒருவகை மாம்பழத்தைக் 'கிளிமூக்கன்' எனக் கூறுகிறோம். கிளியின்மூக்குப் போன்று இருப்பதால் அவ்வாறு வழங்குகிறோம். உடல் திண்மை வாய்ந்தவனைக்க 'காளை' என வழங்குதலும் இதன் பாற்படும். இதைப்போன்று தைரியமுடையவனைப் 'புலி', 'சிங்கம்' குணமுடையவனை 'நரி' எனலும். சோம்பேறியை 'எருமை' எனலும் இதன்பாற்படும் அழகான பெண்ணைக் 'கிளி' என அழைத்தலும் இதன்பாற்படும்.

(iii) 'வாழும் வழி' என்பதில் 'வழி' என்பது பாதையாகும். 'வழி' என்பது வாழும் என்பதனுடன் இணைந்து வாழும் வழி (Way of living) என்ற பொருளைத் தருகிறது. 'தடித்தல்' என்பது பொருத்தலாகும். 'பேச்சுத் தடித்தது' என்பதில் பேச்சு அளவு மீறியது என்ற பொருளைத் தருகிறது.

(iv) Synaesthetic metaphor:

பாரதியாரின்,

'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே'

- * என்ற பாடலில் ருசியின் உணர்வு (Sense of taste) கேட்கும் உணர்வாக (Sense of hearing) மாறுவதைக் காண்கிறோம்.

- * சான்றோன், கடன் என்ற சொற்கள் காலப்போக்கில் அடைந்த பொருள் மாற்றத்தை டாக்டர் அ.சண்முகதாஸர் அவர்கள் தமது நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

'ஈன்றுபுறந் தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே' (புறநானூறு - 312)

என்பதில் 'சான்றோன்' எனில் படைக்கலப் பயிற்சியாகிய கல்வியறிவு பெற்றவன் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது ஆனால் திருக்குறளில்,

‘ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சன்றோ னெனக்கேட்ட தாய்’

என்பதில் சான்றோன் என்பது கல்விகேள்விகளில் நிறைந்தவன் என்ற பொருளில் வருகின்றது. படைக்கலக் கல்வி பெற்ற வீரனைக் குறித்த சான்றோன் என்னுஞ் சொல் சங்க மருவிய காலத்தில் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்தவனைக்குறிக்கலாயிற்று. இம்மாற்றத்திற்குக் காரணம் சமயச் செல்வாக்காகும். புறநானூற்றில் காணப்படும் ‘கடன்’ என்ற சொல்லுக்குக் ‘கடமை’ என்று பொருளாகும். ஆனால், கம்பன் காலத்தில் இச் சொல்லுக்கு வேறு பொருள் வழங்கலாயிற்று.

‘கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போலக் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்’

என்பதில் ‘கடன்’ என்பதற்கு இன்று நாம் வழங்கும் பொருளிலேயே காணப்படுவதைக் காண்கிறோம். திருப்பித் தருவதாகப் பெறுகின்ற பணத்தையே ‘கடன்’ எனக் கூறுகிறோம். திருப்பிக் கொடுத்தலே கடமை என்ற காரணத்தால், இப்பொருளில் வழங்கியிருக்கலாம்.

சொற்கள் பொருளில் அடையும் மாற்றம் விரிவு, சுருங்கல், உயர்வு, இழிவு முதலியனவின்றி வெறும் மாற்றமாக இருக்கும் என்று கூறி, பழந்தமிழ்’ என்ற நூலில் பேராசிரியர் இலக்குவனார் கீழ்க்கண்ட உதாரணங்களைத் தருகிறார்:

சொல்	பழம்பொருள்	புதுப்பொருள்
அகம்	உள், மனம்	கர்வம்
அகலம்	மார்பு	இடத்தின் பரப்பு
இறத்தல்	கடத்தல்	சாதல்
கட்டில்	அரியணை	படுக்கும் கட்டில்
கண்ணி	மாலை	வலை
கிழவன்	உரியவன்	முதியவன்
கோடை	மேல்காற்று	வெயில்காலம்
மடை	மூட்டுவாய்	நீர் பாயும் வழி
தஞ்சம்	எளிமை	அடைக்கலம்
மாலை	இயல்பு	பூமாலை
மணிவிழா	அழிகயவிழா	அறுபதாண்டு விழா

சொற்களுக்குப் புதுப்பொருள் உண்டாவதைப் போலப் பொருளைக் குறிக்கப் புதுச்சொற்களும் ஆக்கப்படுகின்றன. பழைய சொற்கள் வழக்கு மிகுதியால் பல பொருட்களுக்கும் உரிமையாதலால், நுட்பமான சுருத்துக்களை விளக்கப் புதுச்சொற்கள் தோன்றுகின்றன. மொழியில் சொற்களுக்குப் புதுப்பொருள் தோன்றுவதைப் போல, புதுச்சொற்களும் புதுச்சொல்லமைப்புக்களும் தோன்றுதல் மொழியின் இயற்கையாகும்.

மேலும் தமிழ்ச் சொற்றொகுதியை (i) உருவப்பொருட்கள் (en-tities) (ii) நிகழ்ச்சிகள் (events) (iii) அருவப் பொருட்கள் (abstracts) உறவுகள் (relation) எனப் பகுத்து மேலும் அவற்றை சிறு உட்பிரிவாகப் பகுத்துப் பொருண்மை அமைப்பை ஆராயலாம். உருவப் பொருட்களின் பொருண்மை அமைப்பில் ஆராயலாம். உருவப் பொருட்களின் பொருண்மை அமைப்பில் (Semantic structure of entities) உறிர்ற்ற இயற்கை, செயற்கைப் பொருட்கள், உயிருள்ள விலங்கு, பறவை, பூச்சி முதலியவற்றையும் அருவப் பொருட்களின் பொருண்மை அமைப்பில் நேரம், தூரம், பரிமாணம், வேகம், நிறை, எண், நிலை, மதம், உண்மை, பொய், நல்லது, கெட்டது, சக்தி, ஆரோக்கியம் முதலியவற்றையும் உறவுகளின் பொருண்மை அமைப்பில் உறவு, நேர உறவு, தருக்க வரவு ஆகிய பொருண்மைக் களங்களில் பொருண்மை அமைப்பையும் நிகழ்ச்சிகளின் பொருண்மை அமைப்பில் இடமாற்றம், உருமாற்றம், ஐம்புலனுணர்வு, மன உணர்வு அறிவு போன்ற பொருண்மைக் களங்களில் சொற்களின் பொருண்மை அமைப்பும் ஆராயப்படும்.

அண்மைக் காலத்தில் ‘உருவாக்கப் பொருண்மையியல் கோட்பாடு’ (Generative Semantics) ராஸ், லேக்காப் ஆகியவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இவர்களுடைய கோட்பாட்டில் வாக்கிய அக அமைப்பு பொருண்மைக் கூறுகளின் அமைப்பும் ஒன்றேயாகும். இப்பொருண்மை அக அமைப்பில் மாற்றிவிதிகள் செயல்படும். மாற்றிவிதிகள் முழுவதும் செயல்பட்ட பின்னர் கிடைக்கின்ற அமைப்பில் அடங்கியுள்ள பொருண்மைக் கூறுகள் சொற் கூறுகளால் பதிலீடு செய்யப்படும். பின்னர் கிடைக்கும் அமைப்பே புற அமைப்பாகக் கருதப்படுகின்றது. உருவாக்கப் பொருண்மையியல் கோட்பாட்டோடு தொடர்பு கொண்ட ‘பில்மோர் என்பாரின் வேற்றுமைப் பொருண்மையைத் தீர்மானிப்பதில் சூழல் பெரும்பங்காற்றுகிறது. சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருண்மையியல் கோட்பாட்டினை உருவாக்க முயற்சி செய்தனர். அம்முயற்சியின் விளைவு ‘பயன்வழியியல் கோட்பாடு’ (Pragmatic theory) உருவாகியது. சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருண்மையியல் ஆய்வுக்கு மாலினோவ்ஸ் கியும் ‘பிரீத்தும் (Malinowski & Firth) அடித்தளம் அமைத்தனர் எனலாம். பொருண்மை என்பது பண்பாட்டுச் சூழல், வாக்கியம், தொடர், சொல், ஒலியன் ஆகியவை கலந்த கலவை என ‘பிரீத் தொடர், சொல், ஒலியன் ஆகியவை கலந்த கலவை என ‘பிரீத் விளக்கம் கூறுகிறார். பேசுவோர் கேட்போரின் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கேற்பக் கூற்றின் பொருண்மை மாறுபடுவதும் உண்டு. விட்ஜென்ஸ்டீன் (Wittgenstein) கருத்தும் இவரோடு ஒத்துச் செல்கிறது. இவர்களது கோட்பாட்டினைச் சூழல் கோட்பாடு எனலாம். இதுவே பயன்வழியியல் கோட்பாடாக மாறியது எனலாம். பயன் வழியியல் கோட்பாட்டையே ருத் கெம்சன், தாம்ஸன் போன்றோர் கருத்துப்பரிமாற்றக் கோட்பாடு (Communication theory) எனப் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

இவ்வாய்வு மூலம் தமிழ்ச் சொற்கள் எவ்வாறு பொருண்மை அடிப்படையில் பின்னிப் பிணைந்து கிடைக்கின்றன என்பதை ஆராயலாம். பலவகைப்பட்ட அகராதிகள் உருவாக்குவதற்கு இவ்வாய்வு துணைபுரியும். ஒரு பொருள் பன்மொழி அகரிகளில் சொற்களைப் பகுக்கவும் இது பயன்படும். ஆக்கமுறை மாற்றிலக்கணத்திற்கு அகராதிக் உருவாக்க இவ்வாய்வு அடிப்படைக் கூறுகளை அறியவகை செய்யும். தொடரியல் பண்புக் கூறுகளைப் பெற வாய்ப்புள்ளதால் இவ்வாய்வு தொடரியல் செயற்பாங்கைப் பற்றி அறியவும் வழி செய்கிறது.

பேச்சுத் தமிழ் இயல்புகள்

*“வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்” தொல்காப்பியம் தோன்றியாதக அதன் பாயிரம் கூறுகிறது. இதில் வழக்கு என்பது பேச்சுமொழி; செய்யுள் என்பது எழுத்து மொழி. எனவே ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழில் இவ் இரு பிரிவுகள் இருந்தன என்பது புலனாகின்றது. தமிழில் உள்ள இலக்கண நூல்கள் அனைத்தும் மருஉ போன்ற பேச்சுமொழி அமைப்பைச் சுட்டுவதோடு நின்றவிட்டன. அதாவது, எழுத்து மொழிக்கு முதன்மை கொடுத்துப் பேச்சுமொழியைப் புறக்கணித்தே வந்துள்ளன. இந்நூற்றாண்டில் மொழியியல் துறை வளர்ந்த பின்தான் பேச்சுமொழி குறித்த தெளிவான, விரிவான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இனிப் பேச்சுத் தமிழ் குறித்து மொழியியலார் கூறும் கருத்துகளைக் காண்போம்.

கருத்துத் தெளிவிற்காகக் கீழ்வரும் உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம்.

1. காரணங்கள்
2. மாற்றங்கள்
3. பேச்சுத் தமிழும் வட்டாரத் தமிழும்
4. இலக்கணத்தில் பேச்சுத் தமிழ் ஏற்படுத்திய தாக்கம்.

1. காரணங்கள்

கீழ்வருவனவற்றைப் பேச்சுத் தமிழ் தோன்றுவதற்கான காரணங்களாகச் சுட்டலாம்.

1. ஒலியன்களின் ஒலிப்பு முறைகளையும் ஒலிப்பு வேறுபாடுகளையும் முழுமையாக அறியாமை – ண-ன-ந, ர-ற, ல-ள-ழ போன்றவற்றைக் குறிப்பாகச் சொல்லலாம்.
2. ஒலிப்பு உறுப்புகளின் அமைப்புக் காரணமாக சிலரால் சில ஒலியன்களைச் சரியாக ஒலிக்க முடியாமல் போகும். அத்தகையோர் சமூகச் செல்வாக்குப் பெற்றவராக இருப்பின் மற்றவர்களும் அவரைப் பின்பற்றத் தொடங்குவர். இதனாலும் பேச்சுத் தமிழ் தோன்றுகிறது. பழம் - பளம் என்று ஒலிக்கப்படுவதைச் சுட்டலாம்.
3. வேகமாகப் பேசும்போது ஏற்படும் ஒலியின் மாற்றத்தாலும் பேச்சுத் தமிழ் தோன்றுகிறது. இருக்கிறது - இருக்கு என்றாவரைச்சுட்டலாம்.
4. பிறமொழித் தாக்கத்தால் தமிழ் ஒலியன்களில் ஒலிப்பு மாற்றம் ஏற்படுவதும் பேச்சுத் தமிழ் தோன்றக் காரணமாக அமைகிறது. காட்டை - ஸாட்டை, சடம்பு - ஜடம்பு என மாறுவதைக் சுட்டலாம்.

மேலும் தொல்காப்பியர் காலத்தில் நுனி அண்ண ஒலியாக இருந்த ‘ட’ கரம் வடமொழித் தாக்கத்தால் வளைநா ஒலியாக மாறிப் போனதற்கும் இதுதான் காரணம்.

2. மாற்றங்கள்

* பேச்சுத் தமிழ் என்பதே அது எவ்வாறு எழுத்துத் தமிழிலிருந்து (செந்தமிழ்) வேறுபடுகின்றது என்று விளக்கிக் காட்டும் ஆய்வாகவே உள்ளது. எனவே, இங்கு மாற்றங்கள் என்பது அழுத்து மொழியிலிருந்து பேச்சுத்தமிழ் அடையும் மாற்றங்களையே காட்டும். எழுத்துத் தமிழுடன் ஒப்பாய்வு செய்வதன் மூலமாகவே பேச்சுத்தமிழ் வரையறுக்கப்படுகிறது என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். மாற்றங்களை

1. ஒலியன் மாற்றம்
2. புணர்ச்சித் திரிபுகள்
3. உருபன் மாற்றம்

என மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

MATERIAL தேவைக்கு

TNPSC: GR –I & II (P), GR –IV

(TAMIL & ENGLISH MEDIUM),

**PG: TRB - TAMIL, ENGLISH,
MATHS & COMPUTER SCIENCE**

TET (P1 & P2),

CONTACT -90420 30163

*****

FUTURE VISION STUDY CENTRE

2ND FLOOR, AVK MARUTHI PLAZA,

OPP. HOTEL LAKSHMI PRAKASH,

SKS HOSPITAL ROAD,

SALEM – 636 004